கடவுள் துணை.

செந்தமிழ்.

மதுரைத் [தமி]ழ்ச்சங்கத்தினின்று மாதந்தோறும்வெளிவரும்

ஒரு தமிழ்ப்பத்திரிகை.

"எனைத்தானு நல்லவை கேட்க வனைத்தானு
மான்ற பெருமை தரும்"—திருவள்ளுவர்.

[தொ]குதி உம.] துர்மதி-ஹூ கார்த்திகை-மீ [பகுதி க.

[V]ol. XX. November—December—[1]921. No. 1.

பத்திராதிபர்—திரு. நாராயணையங்கார்.

மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கமுத்திராசாலைப்
[ப]திப்பு.

[வரு]டம் ஒன்றுக்கு ரூ. 4.] [தனிப்பிரதி அணா-8.

வெளிநாடுகளுக்கு ரூ. 4—8—0.

உ

கடவுள் துணை.

செந்தமிழ்.

தொகுதி ௨௰.] துர்மதி-ஸு கார்த்திகை-மீ [பகுதி ௧.
Vol. XX. *November—December—1921.* *No. 1.*

தமிழ்வரலாறு*

செய்யுளுறுப்பு:—இனி யாப்பிலக்கணம் எனப்படுவதை ஆராய்வாம். தொல்காப்பியரியற்றிய செய்யுளியலுக்குப் பிரதியாய் இக்காலத்துப் பெரும்பாலும் கற்கப்படுவது அமிதசாகரர் இயற்றிய யாப்பருங்கலக்காரிகையே. தொல்காப்பியர் வனப்பினையும் இருபத்தாறு உறுப்புக்களையும் செய்யுளியல் முதற்சூத்திரத்திற் கூறுகின்றனர். "யாப்பியல் வகையின்—ஆறு தலையிட்ட அந்நா லைந்தும்" என்ற சூத்திரத்திற் சொல்லியிருப்பது அதைக் காட்டும். யாப்பருங்கலக்காரிகையுடையார் வனப்பொடு செய்யுளுக்குப் பதினோருறுப்புக்கொண்டனர்.

> "எழுத்துப் பதின்மூன் றிரண்டசை சீர்முப்ப தேழ்தளையைந்
> திழுக்கி லடிதொடை நாற்பதின் மூன்றைந்து பாவினமூன்
> றெழுக்கிய வண்ணங்கள் நூறென்ப தொண்பொருள் கோளிருமூ
> வழுக்கில் விகாரம் வனப்பெட்டி யாப்புள் வகுத்தனவே"
>
> (யாப்பருங்கலக்காரிகை.)

இவற்றில், தொல்காப்பியர் உறுப்பு எனக் கொண்டவை வழு. தளை, பாவினம், பொருள்கோள், விகாரம் என்பன அவர் செய்யுளுறுப்பெனக் கொள்ளாதவை. "மாத்திரை யெழுத்திய லசைவகை யெனா" என்னும் செய்யுளியல் முதற்சூத்திரவுரையில் பேராசிரியர் தளையைப் பற்றிச் சொல்லுவதாவது:-"மற்று யாத்தசீரே யடியாப்பென்ற தென்னை? தளையென்பதோருறுப்புப் பிறர் வேண்டுபவாலெனின், இவருஞ் சீரானொழிலே தளையெனவேண்டுப, தளைத்தலிற் றளையாதலானும் வேறு

* இது ராவ்பஹதூர் கே. எஸ். ஸ்ரீநிவாஸ பிள்ளையவர்கள் எழுதிப்புத்தகமாக அச்சிட்டுவரும் தமிழ் வரலாற்றின் முதற்பாகத்திடையே யுள்ள தொருசிறு பகுதி.

பொருளெனவேண்டாரென்பது; என்னூர்க்கு அசையின்றிச் சீருமில்லை. சீரின்றி அடியுமில்லையாம்பிறவெனின், அற்றன்று, உறுப்பும் உறுப்புடைச்செய்யுளும்போல அவை கொள்ளப்படும்; தளையென வேறொன்றின்மையான்........" என்பது. நச்சினார்க்கினியர் சொல்வது,—"இவ்வாசிரியர் தளையை உறுப்பாகக்கொள்ளாதது என்னையெனின்:—தளையாவது சீரினது தொழிலாய்ப் பாக்களின் ஓசையைத்தட்டு இருசீரிணைந்ததாகும்; அவ்வாறிணைந்த இருசீரினையும் ஆசிரியரெல்லாம் இருசீர்க்குறளடியென அடியாகவே வகுத்துக்கொண்டாராதலின், தளையென வேறோருறுப்பின்றாம் * * * *." என்பது. இனத்தைப்பற்றித் தனியே எழுதுவதால் ஈண்டு ஒன்றும் விவரிக்கவில்லை. தொல்காப்பியர் பொருளையும் பொருள்கோளையும் வெவ்வேறாகக்கொண்டு பொருள்கோளைச்சொல்லதிகாரத்தின் பாற்படுத்தினர். "நிரனிறை சுண்ணம் அடிமறி மொழிமாற்று - அவை நான் கென்ப மொழிபுண ரியல்பே" என்னும் எச்சவியல் எட்டாஞ்சூத்திரம் இதை விளக்கும். விகாரத்தை எழுத்ததிகாரத்தின்பாற்படுத்தினர். விகாரத்தைச் செய்யுளுறுப்பென்றல் பொருந்தாதென்பது அவர் கொள்கைபோலும்! யாப்பருங்கலக்காரிகையுடையார் விகாரத்தோடு வகையுளி, வாழ்த்து, வசை, குறிப்பிசை முதலியவற்றையுங் கூட்டிக்கூறினர். வகையுளி என்பது சீரலகிடுவதில் ஒரு பேதம். அது சீரின்பாலடங்கும். வாழ்த்து வசை குறிப்பிசையென்பன தொல்காப்பியர் செய்யுளுறுப்பெனக்கொண்ட பொருளில் அடங்கும். வனப்பு என்று காரிகையுடையார் கூறுவது பாவின்பால் அடங்குமென்னலாம். இவைகளைத் தொல்காப்பியர் செய்யுளியலிற் சொல்லுகின்றனர். ஆயினும் உறுப்பெனக் கொள்ளவில்லை. காரிகையுடையார் தொல்காப்பியரோடொப்ப உறுப்பெனக் கொண்டவைகளினும் வேறுபாடு காணப்படும். உதாரணவாய்பாட்டால் நேர் நிரை நேர்பு நிரைபு என நான்கசைகொண்டனர். பிற்காலத்தார் பலர் நேர் நிரை யென்னும் இரண்டசையேகொண்டனர்.

இனி, செய்யுளுறுப்பெனப்படும் பாவினத்தை ஆராய்வாம். செய்யுள் என்பது பாச்செய்யுள், உரைச்செய்யுள், நூற்செய்யுள் என மூவகைப்படும். தொல்காப்பியர் பாச்செய்யுள் என்றது அகவற்பா, வஞ்சிப்பா, வெண்பா கலிப்பா என்பனவாம். தாழிசை, துறை, விருத்தம் என்னும் இனம் அதில் அடங்காது எனக்கொண்டனர். பேராசிரியர் "அவ்வியலல்லது பாட்டாங்குக் கிளவார்" (செய்–அசூ) என்னுஞ் சூத்திர

வுரையில் "அல்லதூஉம் மாணாக்கன் இதன் முதனூல் செய்த ஆசிரியன் பண்ணுந் திறனும் பகுத்தானைக் கண்டு இவற்றையும் பாவும் இனமுமாகப் பகுத்தான்கொல் என்று ஐயுறுமைவிலக்கி இயல்நூலுள் அவ்வாறு கூறிற்றிலன் எனச் சொல்லினான்" என்றும் "அடியின் சிறப்பே பாட்டெனப் படுமே" (செய்-௩௫) என்னுஞ்சூத்திரவுரையில் தலையிடைகடைச்சங்கத்தாரும் பிறசான்றோரும் நாற்சீரடியான்வரும் ஆசிரியமும் வெண்பாவும் கலியுமே பெரும்பான்மையுஞ் செய்தார்; வஞ்சிப்பா சிறுவரவிற்றெனக் கொள்க" என்றும் எழுதியிருப்பது 'அகத்தியர் தொல்காப்பியர் இருவர்க்கும் இனம் உடன்பாடன்று' என்றுகொள்வது அவரதுகொள்கை என்பதைக் காட்டும். நச்சினார்க்கினியர் "இழுமென் மொழியான் விழுமியது நுவலினும்" (செய்-உ௩அ) என்னும் சூத்திரவுரையில், "சிந்தாமணி முதலியன பாவிற்கினமாகிய துறையும் விருத்தமும் பற்றிச்செய்தனவென்பார்க்கு அப்புலவர் செய்யுட்செய்கின்றகாலத்திற்குநூல் தொல்காப்பியமாயவாறும், அவர் இனம் கொள்ளாதவாறும், அவ்வினங்கள்தாம் இலக்கணக் குறைபாடுடையவாறும் கொச்சகம்போற் சிறப்பின்மையும் முன்னர்விளங்கக் கூறியவற்றைக்கொண்டும் பின்புசெய்தநூல்கள் முன்புசெய்தசெய்யுட்கு விதியாகாதவாறுங்கொண்டு மறுக்க. பின்னோர் தாம்செய்த நூல்கட்கு அவை உதாரணமாகக்காட்டலின் அச்செய்யுள் அந்நூல்கட்கு முன்னாயவாறும் உணர்க. இனித் தொல்காப்பியனாரை யொழிந்த ஆசிரியர் பதினொருவருட் சிலர் இனமும் கொண்டார். அதுபற்றி யாப்பருங்கலம் முதலியவற்றினும் இனம் கொண்டார் என்பார்க்கு அவர்கள் அகத்தியனார்க்கு மாறுக நூல் செய்தவராவர். அவை வழிநூலெனப்படாவென்று மறுக்க" என்றும், "அவ்வியல் பல்லது பாட்டாங்குக் கிளவார்" (செய்-அசு) என்னும் சூத்திரவுரையில் "ஆங்கு" என்றது அகத்தியனை. * * *. முதனூலாசிரியர் இசைக்குப் பண்ணுந் திறனும் பகுத்தாற்போல, இயற்குப் பாவும் இனமும் பகுத்தார்கொல் என்னும் ஐயம் நீக்குவதூஉ மாம். இவர் கருத்தால் சான்றோரும் இனம் கொள்ளாராயினார்" என்றும், சீவகசிந்தாமணி "மூவா முதலா வுலகமொருமூன்றுமேத்த" என்னும் கடவுள்வாழ்த்துச் செய்யுள் உரையில், "இனி இத்தொடர்நிலைச்செய்யுளை இனமென்ப. அந்நூல்கள் இனமென்று காட்டிய உதாரணங்கள் தாம் அவர் சேர்த்த அவ்வப்பாக்கட்கே இனமாகாது ஒழிந்தபாக்கட்கும் இனமாதற்கு ஏற்றலானும், துறையை விருத்தமாகவும் தாழிசையை விருத்தமாகவும் ஒதி

தற்கு அவை ஏற்றமையானும் "மூவாமுதலா" என்னுங்கவிமுதலியன தாழம்பட்ட ஓசையான் விருத்தமாயும், சீர்வரையறையானும் மிகத் துள்ளிய ஓசையானுந் துறையாகியும் கிடத்தலின் இதனை விருத்தக் கலித்துறையெனல்வேண்டும்; அது கூறவே துறையும் விருத்தமும் எனப் பகுத்தோதிய இலக்கணம் நிரம்பாதாமாகலானும் இனம் என்றல் பொருத்தமின்று. இச்செய்யுட்களின் ஓசை வேற்றுமையும் மிக்கும் குறைந்தும்வருவனவுங் கலிக்கே யேற்றலின் கொச்சகமென்றடங்கின" என்றும் எழுதியிருப்பது அவர்கொள்கையும் பேராசிரியர் கொள்கையோ டொத்ததே என்பதைக்காட்டும். "தாவின் ருகித் தாழிசை பெற்றும்" (செய்-கசகூ) என்னும் சூத்திர வுரையிற் பேராசிரியர் நச்சினார்க்கினிய ரிருவரும் இனம் கோடற்குரியதன்றென்று விரிவாய் எழுதியிருக்கின்ற னர். இன்னும் பல இடங்களிலும் எழுதியிருக்கின்றார்கள்.

அவர்கள் சொன்னதற்கு மாருய் உரையாசிரியர் எனப் பெயர்பெற்ற இளம்பூரணர் இனத்தையொப்புக்கொண்டு தொல்காப்பியர் சூத்திரம் செய்திருப்பதாய்ச் சொல்வர். "பாட்டிடைக் கலந்த பொருள வாகிப் - பாட்டி னியல பண்ணத்தி யியல்பே (கஅ0) "அதுவே தானும் பிசி யொடு மானும்" (கஅக) "அடிநிமிர் கிளவி யீரா ருகும்" (கஅஉ) என் னும் செய்யுளியற் சூத்திரங்களின் உரையில், பின்கண்டவாறு எழுதி யிருக்கின்றனர். அது "பண்ணத்தி பகுதிபடமாறுணர்த்துதல் நுத லிற்று. பண்ணத்தி எனினும் பாவினம் எனினும் ஒக்கும் * * * * இதனுற் சொல்லியது இருசீரடிமுதலிய எல்லா அடிகளாலும் மூவடிச் சிறுமையாக ஏறிவரும் பாவினம் என்றவாறும். பன்னிரண்டாவன: ஆசிரியம், வஞ்சி வெண்பா கலியெனச் சொல்லப்பட்ட நான்கு பாவினேடு தாழிசை துறை விருத்தமென்னும் மூன்றினத்தையு முறழப் பன்னி ரண்டாம். அவற்றுள், தாழிசையாவது: ஆசிரியத்தாழிசை, வஞ்சித் தாழிசை, வெண்டாழிசை, கலித்தாழிசை என நான்காம். துறையாவது: ஆசிரியத்துறை, வஞ்சித்துறை, வெண்டுறை, கலித்துறை என நான் காம். விருத்தமாவது: ஆசிரியவிருத்தம், வஞ்சிவிருத்தம், வெளிவிருத் தம், கலிவிருத்தம் என நான்காம்" என்பது. இச்சூத்திரங்கட்கு நச்சி னார்க்கினியர் உரை கிடைத்திலது. பேராசிரியர் இளம்பூரணர்க்கு முற்றும் மாருய் எழுதுகின்றனர். பண்ணத்தி என்பதைப் பாவினம் என்று பொருள்படுமென்று அவர் கொள்ளவில்லை, காக்கைபாடினியர்

அவிநயர் முதலிய சிலர் இனத்துக்கு இலக்கணநூல் அமைத்தனரேனும், அக்காலத்துச் சான்றோர் ஒருவரும் இனம் இயற்றியதாகத்தெரியவில்லை. இப்பொழுதுள்ள சங்கச்செய்யுட்களில் இனத்தைக் காண்கிலோம். பிற்காலத்தார் இயற்றியன பெரும்பான்மை இனங்களே. கம்பராமாயணம் வில்லிபுத்தூரார்பாரதம் பெரியபுராணம் முதலிய புராணங்கள் காவியங்கள் முதலியன இனங்களால் ஆயவை. சங்கத்திறுதிக்காலத்துக்குப் பலநூற்றாண்டுகளுக்குப் பின்னரே இனம் தோன்றின. அவ்வாறுதோன்றியவற்றில் மிகப்பழையன தேவாரமும் நாலாயிரப்பிரபந்தமும். சங்ககாலத்தில் மருந்துக்கும் அகப்படாத இனம் இக்காலத்துத் தமிழ் இலக்கியங்களில் நிறைந்திருக்கிறது. சங்ககாலத்துக்குப்பின்னர் யாப்பிலக்கணநூல் எழுதிய அனைவரும் இனம் கொண்டனர். அவர் நூலெழுதியகாலத்திருந்த இலக்கியத்தை நோக்கிப்போலும்.—சிலர் தாம் செய்த இலக்கணநூலையே இனத்தில் அமைத்தனர். இவை காலத்தின் மகிமை.

ஓசை:— அடி, கட்டளையடியென்றும் சீர்வகையடியென்றும் இரண்டாம். எழுத்தைக் கணக்கிடுவதனாலாகும் அடி கட்டளையடி. சீரைக் கணக்கிடுவதனாலாகும் அடி சீர்வகையடி. செய்யுளியலில் "நாலெழுத்தாதி யாக ஆறெழுத் — தேறிய நிலத்தே குறளடி யென்ப" (௩௪) முதலிய சூத்திரங்கள் கட்டளையடியைச் சொல்லுவன. சான்றோர் முற்காலத்துக் கட்டளையடியாற் செய்யுள் இயற்றினர். பிற்காலத்து அது மாறியது. "ஆங்ஙனம் விரிப்பி னளவிறந் தனவே" (செய்—௫௧) என்னும் சூத்திரவுரையில், பேராசிரியர் "இந்நூல் செய்தகாலத்துத் தலைச்சங்கத்தாரும் இடைச்சங்கத்தாரும் அவ்வாறு கட்டளையடியாற் பயின்றுவரச் செய்யுள் செய்தாரென்பது இச்சூத்திரங்களாற் பெறுதும்" என்றும் நச்சினார்க்கினியர் "இந்நூல் செய்தகாலத்தில், தலைச் சங்கத்தாரும் இடைச்சங்கத்தாரும் கட்டளையடிபயின்றுவரச் செய்யுள்செய்தாரென்பது இச்சூத்திரங்களாற் பெறுதும்.—பின்பு கடைச்சங்கத்தாருக்கு அஃது அரிதாதலின், சீர்வகையடிபயிலச் செய்யுள்செய்தாரென்றுணர்க" என்றும் எழுதியிருப்பது இதை விளக்கும். கட்டளைக்கலித்துறை என்னும் பெயர் கலிப்பாவினமாகிய துறைக்குவாய்ந்தது அதனடியினுள்ள எழுத்தைக்கணக்கிடுவதனால் அறியப்படும். கட்டளையடி பயின்ற காலத்துச் சீர் பயிலவில்லையாதலால், தளையென்று அக்காலத்

துக் கொண்டனர் என்பதற்கில்லை. இங்கு, பாவகையை எவ்வாறு அறிந்தனர் என்னும் வினு எழும். ஓசையைக்கொண்டு என்பது அதற்கு விடையாம். ஓசையாவது என்னவெனில்? "மாத்திரை யெழுத்தியலசைவகை யெனு" என்னுஞ் செய்யுளியல் முதற்சூத்திரவுரையில், பேராசிரியர் "பாவென்பது சேட்புலத்திருந்தகாலத்தும் ஒருவன் எழுத்துஞ் சொல்லும் தெரியாமற் பாடமோதுங்கால், அவன் சொல்லுகின்ற செய்யுளை விகற்பித்து இன்னசெய்யுள் என்று உணர்தற்கேதுவாகிப் பரந்துபட்டுச் செல்வதோர் ஓசை" என்றும், நச்சினர்க்கினியர் பாவென்றது இவ்வுறுப்புக்களையுடைத்தாய்ச் சேட்புலத்திருந்து சொல்லும் பொருளுந் தெரியாமல் ஒருவன் கூறியவழியும் இஃது என்ன செய்யுள் என்று அறிவதற்கேதுவாகிப் பரந்துபடச்செய்வதோர் ஓசையை" என்றும் எழுதியிருப்பது ஓசை இன்னதென்பதை விளக்கும். எழுத்தும் சொல்லும் தெரியாமல் என்று ஈண்டுக்கூறியது சீரும் தளையும் அறியக்கூடாமையைச் சுட்டும்; சீரை அறிந்தாலன்றித் தளையைப் பெருமையால்.- இதனுல், தளை வேறு; ஓசை வேறு; ஒன்று பிறிதொன்ருகாது என்பது வெளி. அவ்வோசை அகவலோசை, செப்பலோசை, துள்ளலோசை, தூங்கலோசை என நான்காய் விரியும். இவ்வோசையை விகற்பிப்பது எளிதன்றென்பது பேராசிரியர் ஓசையைப்பற்றிச்சொல்லுமிடத்து "இன்னோரன்ன பிறவும் பெரிதும் எஃகு செவியும் நுண்ணுணர்வு முடையார்க்கன்றி யுணரலாகா" என்றும், நச்சினர்க்கினியர் "இவ்வாறே பிறவும் வகுத்துணர்த்துதல் அத்துறை போயினர்க்கே தெரிவதாம்" என்றும், யாப்பருங்கலவிருத்தியுடையார் "செப்பலிசையனவெண்பா" என்னும் சூத்திரவுரையில் "இவ்வோசை விகற்பமெல்லாம் வல்லார்வாய்க் கேட்பினல்லது காட்டலாகாவென்றறிக" என்றும், வீரசோழியவுரையுடையார் "நெடிலடிநான்கவை" (யாப்பு-கஅ) என்னும் செய்யுள் உரையில் ஓரிடத்து "ஓசையாவது செவிப்புலனே கருவியாக அறிவதென்பது எல்லார்க்கும் உடம்பாடாதலாம்" என்றும், வேருேரிடத்தில், "அன்றியும் வடநூற்புலவர்க்கு ஓசையூட்டுகவென்பதில்லையெனக்கொள்க.-மேலும் அவர் பயில்வார்க் கரிதாக நூலைப் பெருக்குவதுஞ்செய்து அப்பெருமையில் யாப்புக்களையடக்கமாட்டாதே மிக்குங் குறைந்தும்வரினும் ஒருபுடையொப்புமைநோக்கி யொழிந்தவுங் கொளல் என்று சூத்திரஞ்செய்தமைபாலே யடங்கவுஞ் செய்திற்றிலர்; பயில்வார்க் கெளிதாகச்சுருக்கவுஞ் செய்திற்றிலர்; யாப்பதிகாரத்தினுற்

பயனும் செய்யுளுக்கு ஒரு பெரிய ஏதுவேயாதலால், குற்றம் என்க" என்றும் சொல்லியிருப்பதனுல் விளங்கும். இக்காலத்தார் பலர் தளை யைக் கருவியாகக்கொண்டு பாக்களை விகற்பிக்கின்றனர்; அவர் வட மொழிவழக்கையும் பின்கண்ட சூத்திரங்களையும் தமக் காதாரமென்பரோ? சூத்திரங்கள்:—

"வெண்சீர் வெண்டளை யான்வரும் யாப்பை
ஏந்திசைச் செப்பல் என்மனுர் புலவர்"

"இயற்சீர் வெண்டளை யான்வரும் யாப்பைத்
தூங்கிசைச் செப்ப லென்மனுர் புலவர்"

"வெண்சீ ரொன்றலு மியற்சீர் விகற்பமும்
ஒன்றியபாட்டே யொழுகிசைச் செப்பல்"

"நேர்நே ரியற்றளை யான்வரு மகவலும்
நிரைநிரை யியற்றளை யான்வரு மகவலும்
ஆயிரு தளையுமொத் தாகிய அகவலும்
ஏந்தல் தூங்கல் ஒழுகல் என்று
வாய்ந்த நிரனிறை யாகு மென்ப"

"வெண்டளை தன்றளை யென்றிரு தன்மையின்
வெண்பா இயலது வெண்கலி யாகும்"

என்பவை போல்வன.

ஓசைக்கும் தளைக்குமுள்ள வேறுபாட்டைப் பேராசிரியர் நச்சி னுர்க்கினியர் இருவரும் "அசையுஞ் சீரு மிசையொடு சேர்த்தி" (செய்-கக) என்னும் சூத்திரவுரையில் விரிவாய்க் காட்டியுள்ளார், இளம் பூரணரும் "அவ்வியல் பல்லது பாட்டாங்குக் கிளவார்" (செய்-அசு) என்னும் சூத்திரவுரையில் அதை வரைந்திருக்கின்றனர். நூல் என்னும் அடுத்த தலைப்பின்கீழ் அதை எழுதியிருக்கின்றேன். மேற் சொல்லியவற்ருல் ஓசையுணர்வினது இன்றியமையாமையும், அவ்வுணர் வில்லாதார் தளையறிவைக்கொண்டு ஓசையுணர்வின் இன்மையை நிரப்ப முயல்வதும் புலனுகும்.

நூல்:—தொல்காப்பியர்காலத்து நூல் என்னும் சொல் உணர்த் திய பொருளுக்கும் இக்காலத்து அது உணர்த்தும் பொருளுக்கும் வேறுபாடு பெரிது. ஆசிரியர் மரபியலில் நூலுக்கு இலக்கணம் கூறிய சூத்திரம் பின்வருமாறுள்ளது. அது,

"ஒத்த சூத்திர முரைப்பிற் காண்டிகை
மெய்ப்படக் கிளந்த வகைய தாகி
யீரைங் குற்றமு மின்றி நேரிதின்
முப்பத் திருவகை யுத்தியொடு புணரின்
நூலென மொழிப நுணங்குமொழிப் புலவர்"

என்பது, பேராசிரியர் இச்சூத்திரவுரையில், "சூத்திரமும் காண்டிகையும் உரையும் என மூன்றும் அவற்றோடு குற்றமின்மையும் உத்திவகையுங் கூட்ட நூலிலக்கணம் ஐந்தாயின" என்று எழுதியிருப்பதும் இதை விளக்கும். அடியிற்கண்ட செய்யுளியற்சூத்திரங்களும் ஈண்டுக் கவனிக்கத்தக்கன.

"அவற்றுள், நூலெனப் படுவது நவலுங் காலை
முதலு முடிவு மாறுகோ ளின்றித்
தொகையினும் வகையினும் பொருண்மை காட்டி
யுண்ணின் றகன்ற வுரையொடு பொருந்தி
நுண்ணிதின் விளக்க லதுவதன் பண்பே" (கசுஎ)

"அதுவே தானு மீரிரு வகைத்தே" (கசுஅ)

"ஒருபொரு ளுதலிய சூத்திரத் தானும்
இனமொழி கிளந்த வோத்தி னானும்
பொதுமொழி கிளந்த படலத் தானும்
மூன்றுறுப் படக்கிய பிண்டத் தானுமென்
றாங்கனை மரபி னியலு மென்ப" (கசுக)

மேற்கண்டவற்றாற் சூத்திரத்தானாயது நூலென விளங்கும். "மேற்கிளந்தெடுத்த" (எ0) என்னும் மரபியற்சூத்திரவுரையில், "பல சூத்திரந்தொடர்ந்து நூலாகி" என்று பேராசிரியர் எழுதியிருப்பது இதனை வற்புறுத்தும். "பாட்டுரை நூலே வாய்மொழி பிசியே-யங்கதம் முதுசொல்லவ்வேழ் நிலத்தும்" (எசு) என்னும் செய்யுளியற் சூத்திர வுரையில் நச்சினார்க்கினியர் "பாட்டுச்செய்யுள், உரைச்செய்யுள், நூற்செய்யுள் எனத் தமிழ்நாட்டார் வழங்கியவாறே பெயர்பெறும்" என்று எழுதியிருப்பது பாச்செய்யுள்வேறு நூற்செய்யுள்வேறு என்பதைக் காட்டும். நூற்செய்யுள் என்று சொல்லப்படுவது சூத்திரம். பாச்செய்யுளுக்கு ஓசையுண்டு. உரைச்செய்யுள் நூற்செய்யுள்கட்கு ஓசையில்லை. "பாட்டிடைவைத்த குறிப்பினானும்" (களஙு) என்னும் செய்யுளியற் சூத்திர வுரையில், பேராசிரியர், "சூத்திரம் பாட்டெனப்படாவோ எனின், படா; பாட்டும் நூலும் உரையும் என வேறோதினமையின்" என்றும், நச்சினார்க்கினியர், "சூத்திரம் பாட்டெனப்படா; பாட்டும் உரையும் நூலுமென வேறோதலின்" என்றும் எழுதியிருப்பது சூத்திரத்தினாயது நூலென்பதையும், சூத்திரம் பாவினின்றும்வேறு என்பதையும் விளக்

கும். "சிதைவெனப் படுபவை" (க0அ) என்னும் மரபியற்சூத்திர வுரையில், "சூத்திரச்செய்யுள்" என்றும், "ஒத்தகாட்சி" (கக0) என்னும் அவ்வியற் சூத்திரவுரையில், "இவையும் நூற்கண்ணன்றி யொழிந்த செய்யுட்கு வருங்கால் விலக்கப்படுதலும்" என்றும் பேராசிரியர் கூறியிருப்பதும் இவ்வேறுபாட்டைக் காட்டும். "அவ்வியல்பல்லது பாட்டாங்குக் கிளவார்" (அகூ) என்னும் செய்யுளியற் சூத்திரவுரையில் இளம்பூரணர் எழுதியிருப்பது ஈண்டுக் கவனிக்கத்தக்கது. அது, மேற்சொல்லப்பட்ட ஓசைவகையாலல்லது பாட்டாங்குக் கூறுரென்றவாறாயிற்று. பாட்டாங்குக்கூறலாவது ஓசையொழிந்த சீருந் தளையும் படக்கூறல். அவ்வாறு சொல்லுங்கால் பாட்டாங்காகாதென்பதூஉம், அடியுந் தொடையும் பெற்றுவந்ததாயினும் நூலின்பாற்படுதல் உரையின்பாற்படுதல் என்பதூஉங் கூறியவாறும். அது வருமாறு:—

"ஐவகை யடியும் விரிக்குங் காலை
மெய்வகை யமைந்த பதினேழ் நிலத்தும்
எழுபது வகையின் வழுவில வாகி
யறுநூற் றிருபத் தைந்தா கும்மே" (செய்--டுடு)

"என்பது ஆசிரியப்பாவிற்குரிய இலக்கணமுடைத்தாயினும் ஓசையின்மையான் ஆசிரிய மெனப்படாது நூலெனப்படுமென்று கொள்க" என்பது. மேலும், இவரே "பாட்டிடை வைத்த குறிப்பினானும்" (களஙு) என்னும் செய்யுளியற் சூத்திரவுரையில், "பல சொற்றொடர்ந்து பொருள்காட்டுவனவற்றுள் ஓசை தழீஇயவற்றைப் பாட்டென்றார். ஓசையின்றிச் செய்யுட்டன்மைத்தாய்வருவது நன்னூலெனப்பட்டது, அவ்வகையின்றிச் செய்யுட்டன்மைத்தாய் வருவது நூலெனப்பட்டது" என்று எழுதியிருப்பது இதை நன்குவிளக்கும். பிற்காலத்து நன்னூலாரும், "நூலி னியல்பே நுவலின்" என்னும் சூத்திரத்தில், தொல்காப்பியர் சொன்னதைத் தழுவியே நூலுக்கு இலக்கணம் கூறினர். அச்சூத்திரத்தில், "சூத்திரங் காண்டிகை விருத்தி யாகும்" என்னுஞ் சொற்கள் குறிப்பிடத்தக்கவை. இலக்கணவிளக்க நூலுடையாரும், "நூலெனப் படுவது நுவலுங்காலை" (௭௩௯) என்னும் பாட்டியற்சூத்திரத்தில், தொல்காப்பியரைத் தழுவி நூலிலக்கணஞ் சொல்லப்புகுந்து, அச்சூத்திரத்தில் "ஒருபொருளுநுதலிய சூத்திரத்தானும்" என்று சொல்லியிருப்பது மேற்சொல்லியதை வற்புறுத்தும். மேலும் அவரே, அவ்வியல்

"எஞ்சிய இலக்கண மெல்லாஞ் சொல்லின்" என்னும் முதற் சூத்திரத்தில், "பாட்டினியலும் நூலினியலும்" என வேறுபடுத்திக்காட்டி நூலுக்கும் பாட்டுக்கும் வெவ்வேறாக இலக்கணமும் அமைத்தனர். மயிலைநாதருள்ளிட்ட சில உரையாசிரியர்கள் பாரதம், நாலடிநானூறு, களவியல், சிந்தாமணி, சூளாமணி போல்வனவற்றை அகத்தியம் தொல்காப்பியத்தோடொப்ப நூல் என்றனர். நச்சினார்க்கினியர் சிந்தாமணி போல்வனவற்றைத் தொடர்நிலைச்செய்யுளென்பரேயன்றி நூலென்னார். உரையாசிரியர் பலர் இடைச்சங்கம் கடைச்சங்கம் இவற்றிற்கு நூல் அகத்தியமுந் தொல்காப்பியமும் என்று சூத்திரத்தானவற்றைச் சொல்லிப் பாச்செய்புளின் வேறுபடுத்தியே கூறுகின்றனர். களவியலுரையுடையாரும் அடியார்க்குநல்லாரும் இவ்வகுப்பினர். கிரந்தம் என்னும் வடசொல்லைப் புத்தகம் என்னும் பொருளில் உபயோகப்படுத்துவது போல நூல் என்னும் சொல்லை இக்காலத்துத் தமிழர் உபயோகிக்கின்றனர். ஓசையோடுகூடிய வஞ்சிப்பா, கலிப்பா; தனிநிலைச்செய்யுட்கள் முதலியவற்றையும், ஓசை பெறாத முப்பத்திரண்டு பதுமைக் கதை மதனகாமராஜன்கதைபோன்ற உரைநடைகளையும் இக்காலத்தார் நூல் என்கின்றனர். தொல்காப்பியர் முதனூல், வழிநூல் என நூல் இரண்டுவகைய தென்றனர். பிற்காலத்தார் அவ்விரண்டனோடு புடைநூல் அல்லது சார்புநூல் என ஒன்றைக்கூட்டி நூல் மூன்று வகையதென்றனர்.

பாட்டியல்:—சங்ககாலத்து அகத்தியர் பாட்டியல், பாணர்பாட்டியல், பன்னிருபாட்டியல் முதலிய பாட்டியல்நூல்கள் இருந்தன என்பர். பன்னிருபாட்டியல் இப்பொழுதுளது. நவநீதப்பாட்டியல் என்றும் ஒரு நூலுளது. பிற்காலத்து வெண்பாப்பாட்டியல், சிதம்பரப்பாட்டியல், வரையறுத்தபாட்டியல் இலக்கணவிளக்கப்பாட்டியல் போன்ற நூல்கள் உண்டாயின. பன்னிருபாட்டியலிற் சாதகம் என்னும் பாட்டைச் சொல்லுமிடத்து,

> "தோற்றிய சாதகஞ் சாற்றுங் காலைப்
> பற்றிய கலியுகத் துற்ற யாண்டிற்
> றிருந்திய சகாத்தமு மாண்டும் பொருந்திய
> ஞாயிறும் பக்கமும் மேய வாரமும்
> இராசியு மன்னுற மொழிதற் குரிய"

என்னுஞ் சூத்திரம் காணப்படுகிறது. சகாத்தத்தைச்சொல்லியிருப்பது சாலிவாகனசகாத்தமாயிருத்தல்வேண்டும். தமிழ்நாட்டில் வேறுசகாத்தம் வழக்கிலிருந்ததாகத் தெரியவில்லை. ஆதலால் கி. பி. 78-ம் ஆண்டுக்குப்பிறகு இந்நூல் இயற்றப்பட்டிருத்தல்வேண்டும். இதை இயற்றியோர் சங்கப்புலவரில் பரணர், சீத்தலையார், அவிநயனார், கல்லாடனார், பொய்கையார் முதலியோராதலால், இது, சங்கத்திறுதிக்காலமாகிய கி. பி. மூன்றும்நூற்றாண்டின் முற்பகுதிக்குமுந்தி இயற்றப்பட்டிருத்தல்வேண்டும். வெண்பாப்பாட்டியல் நேமிநாதராலியற்றப்பட்டது. இப்புத்தகத்தைப்பற்றிப் பிற்பாகம் மூன்றுங்காலப்பகுதியிற் சொல்லியிருப்பதைப்பார்க்க. சிதம்பரப்பாட்டியலுடையார்சரித்திரத்தை நாலாங் காலப்பகுதியிற் பார்க்க. இலக்கணவிளக்கமுடையார்சரித்திரமும் அப் பகுதியினதே. பலவகைப்பாட்டுக்களின் இலக்கணங்கூறும்நூல் பாட்டியல் எனப்படும். சங்ககாலத்திருந்த பாட்டின்விகற்பங்களுக்கும் பிற்காலத்துப் பாட்டுவிகற்பங்களுக்கும் பல வேறுபாடுகள் உள. பன்னிருபாட்டியல் முதல் ஒவ்வொரு பாட்டியலினுமுள்ள விகற்பங்களை ஒப்பிட்டுப் பார்ப்பதனால் அவை விளங்கும். வேறுபாடுகளிற் சிலவற்றையே ஈண்டுக் குறிக்கின்றேன். பன்னிருபாட்டியலிற் பெருங்காப்பியம் காப்பியம் என்னும் பெயர்கள் காணக்கிடையா. இக்காலத்துப் பன்னிருபாட்டியற்பதிப்பில் ஒருமூலையில் காப்பியம் என்னும்சொல் காணப்படுகிறது. அடியார்க்குநல்லார் நச்சினார்க்கினியர் இருவரும் அச்சொல் அதிற் காணப்படிற் குறிப்பிட்டிருப்பரென்பது திண்ணம். தொடர்நிலைச்செய்யுள் என்னும் பெயர் உளது. பன்னிருபாட்டியலில் அதற்குச் சொல்லியிருக்கும் இலக்கணத்திற்கும் பிற்காலத்துப் பாட்டியல்களிற் காணப்படும் இலக்கணத்திற்கும் சில பேதங்கள் உள. பிற்காலத்தார் தொடர்நிலைச் செய்யுளைப் பெருங்காப்பியம் காப்பியமெனப் பிரித்தனர். சிலர் தொடர்நிலைச்செய்யுள் என்னும் பெயரையே சொல்லாது பெருங்காப்பியம் காப்பியம் இவற்றுக்கு இலக்கணங்கூறினர். சிலப்பதிகாரத்திற்குக் காவியம் என்னும் பெயரிட்டு நியாயம் எழுதினர் அடியார்க்குநல்லார். அதை மறுத்து எழுதினர் நச்சினார்க்கினியர். நச்சினார்க்கினியர் சிந்தாமணி சிலப்பதிகாரம்போல்வனவற்றைத் தொடர்நிலைச்செய்யுள் என்பர். காப்பியம் அல்லது பெருங்காப்பிய மென்னார். புராணமென்பது இக்காலத்துச் சொல்லப்படுமியல்பிற் சங்ககாலத்தி லிருந்ததாகத் தெரியவில்லை. பன்னிருபாட்டியலில் அப்பெயர் இல்லை. சிதம்பரப்பாட்டியலில் உளது.

இலக்கணவிளக்கநூலுடையார் பாட்டின்விகற்பங்களைத்தொடர்நிலைச்செய்யுள், தனிநிலைச்செய்யுளின்விகற்பங்களாயமைத்து இலக்கணம் கூறினர். அவர், அணியியலில் "அவற்றுட்—பெருங்காப்பியமே காப்பியமென்றாங்—கிரண்டா வியலும் பொருட்டொடர் நிலையே" (அ) என்று சூத்திரித்திருப்பதை நோக்கப் பன்னிருபாட்டியலிற்சொல்லிய பாட்டின்விகற்பங்களெல்லாம் பெருங்காப்பியம் காப்பிய மென்பதில் அடங்குமென்பது அவர்கருத்தென விளங்கும். பிற்காலத்தார் பாட்டின்விகற்பத்தைப் பிரபந்தமென்றனர். அவ்விகற்பத்தைப் பெருக்கி 96 என விரிப்பர். நாலாயிரப்பிரபந்தத்துக்கு அப்பெயர்வாய்ந்தது பிற்காலத்துவழக்குப் பற்றிப்போலும். சங்ககாலத்துச்செய்யுளுக்குக் காப்பியம், பிரபந்தம் என்னும் பெயர் அக்காலத்து வழங்கியதாகத் தெரியவில்லை.

செய்யுளியல் பொருளதிகாரத்தின்பாற்படுவதேன்? தொல்காப்பியர் செய்யுளுறுப்பு முப்பத்துநான்கில், பொருள் ஒன்று என்றனர். செய்யுளுறுப்பென அவர் கூறிய எட்டுவனப்பும் பொருளன்றோ? "மாத்திரை யெழுத்திய லசைவகை யெனாஅ" என்னும் முதற்சூத்திரவுரையில் பேராசிரியர் "மற்றுச் செய்யுளுறுப்பு ஈண்டோதினர் செய்யுள் யாண்டோதுப எனின், அறியாது கடாயினாய், உறுப்பென்பன உறுப்புடைப்பொருளின் வேறெனப்படா; பொருளெனப்படுவன உறுப்பே; அவற்றதீட்டத்தினை முதலென வழங்குப வாதலான் உறுப்பினையே சொல்லியொழிந்தார்" என்று கூறியவற்றால், செய்யுளுறுப்பெல்லாம் பொருள் என்பதும் உறுப்பும் உறுப்புடைப் பொருளாகிய செய்யுளும் வேறெனப்படாவென்பதும் விளங்கும். பொருளை உறுப்பாயுடையதற்கு இலக்கணங் கூறுமிடம் பொருளதிகாரத்தைத் தவிர்த்து வேறு யாதாயிருத்தல் இயல்புடைத்தாம். வாழ்த்து வசை முதலியபொருள்கள் இன்னின்னபாவில் அமைக்கப்படவேண்டுமென்று விதிப்பதற்குப் பொருளதிகாரமே இடமன்றோ? இலக்கணவிளக்கநூலுடையாரும் "பொருட்கிடஞ் செய்யு ளாதலி னதனைத்—தெரிப்பது மதனது திறனெனல் வரையார்" (அணி—2) என்றதும் இக்கருத்தேபற்றி எனக் கொள்க.

இச்செய்யுளியலில் வேறுபாடு பலவுளவேனும் ஈண்டுச்சிலவற்றையே காட்டினேன்.

இதுநிற்க, முற்காலத்தார் நிகழ்ந்த சரித்திரங்களைத் தாம் அறிந்தவாறு கூறினர். பிற்காலத்தார் அவற்றைத் திரித்தும் பெருக்கியும் குறைத்தும் கூறுவர். முற்காலத்துச் செய்யுட்களில் தன்மையணி அல்லது சுபாவோக்தியலங்காரம் என்னும் பொருள்கள் பெருகிக் கிடக்கின்றன. பிற்காலத்தார் செய்யுட்களில் அதிசயோக்தியின்பெருக்கத்தையே பார்க்கலாம்.

பொருளிலக்கணம்:—உரையாசிரியரெனப்படும் இளம்பூரணர் கொள்கையைத் தழுவி இதை எழுதுகின்றேன். பொருள் என்பது சொல்லினலுணரப்பட்டது என முன்னமே சொல்லியிருக்கிறேன். சாதாரணமாய் உலகத்திற் பொருள் என்பதை உருவப்பொருள் எனக் கொள்ளுகிறர்கள். ஈண்டுப் பொருள் என்பது அது மட்டுமன்று. வினையையும் பண்பையும் உணர்த்தும். அப்பொருள் முதல் கரு உரி என மூவகைப்படும். முதற்பொருள் நிலனும் காலமும் என இருவகைப்படும். நிலன் என்பது இடம். காலம் இடம் என்பவற்றை ஆங்கிலேயர் டைம் அண்டு ஸ்பேஸ் என்பர். இவ்விரண்டின் தோற்றமும் ஈறும் மனதிற் கெட்டாதனவாம். முதலிற் காலத்தை எடுத்துக் கொள்ளுவோம். நமக்குமுன் தோன்றியவர் யாவர்? அவர்க்குமுன் யாவர்? அவர்க்குமுன் யாவர்? என நெடுக விசாரித்துக்கொண்டுபோனல் இந்த உலகம் உற்பத்தியானகாலத்தை யெட்டியதாக வைத்துக்கொள்ளுவோம். உலக உற்பத்திக்குமுன் இருந்ததென்ன? அதற்குமுன் இருந்ததென்ன? அதற்குமுன் இருந்ததென்ன? என்று விசாரித்துக் கொண்டுபோனல் முடிவு ஏற்படாது. காலத்தின்தோற்றம் நம் மனத்திற் கெட்டாததெனத்தெரியும். அவ்வாறே நமக்குப் பிற்காலத்து இருக்கப்போவதென்ன? அதற்குப்பிறகு இருக்கப்போவதென்ன? அதற்குப்பிறகு என்ன? என நெடுக விசாரித்துக்கொண்டுபோனல் முடிவு ஏற்படாது. காலத்தின் ஈறும் மனத்திற்கெட்டாததெனத் தெரியும். இடத்தையும் இதுபோலவே நாமிருக்குமிடத்திலிருந்து ஒவ்வொருபக்கத்திலும் அப்பாலுள்ளது என்ன? அதற்கப்பால் என்ன? அதற்கப்பால் என்ன? என நெடுகவிசாரித்துக்கொண்டுபோனல் அதற்கும் தோற்றமும் ஈறும் மனத்திற்கெட்டாததெனத் தெரியும். ஏனைய இரண்டுபொருளும் முதற்பொருளிற் றோன்றுவனவாம். காலத்திலும் இடத்திலும் தோன்றாத பொருள் இல்லை. தோற்றமும் ஈறும் அறியவொண்ணாத பொருளுக்கு

இலக்கணம் சொல்ல இயலாதாகையால், தொல்காப்பியர் இடத்திற்குத் தமிழ்நாட்டையும் காலத்துக்கு ஒருயாண்டையும் எடுத்துக்கொண்டு இலக்கணம் கூறினர். விசாலித்துப் பரந்தஇடத்தையுடைய இந்த வுலகத்தின் ஒருபகுதியாகிய தமிழ்நாட்டிற்குச்சொன்ன இலக்கணமே மற்றப் பகுதிகளுக்கும் பெரும்பாலும் பொருந்தும். அவ்வாறே ஒருயாண்டுக்குச் சொன்னது பிறகாலத்துக்குமாம். கருப்பொருளாவது இடத்தினும் காலத்தினும் தோன்றும்பொருள். அவை, "தெய்வ முணாவே மாமரம் புட்பறை—செய்தி யாழின் பகுதியொடு தொகைஇ—அவ்வகை பிறவுங் கருவென மொழிப" (தொல். பொருள் அகத்–கஅ) என்பதனுல் விளங்கும். மக்களும் கருப்பொருள் ஆவர். உரிப்பொருளாவது மக்கட்குரிய பொருள். திணை ஒழுக்கம் உரிப்பொருள் என்பன ஒருபொருட்கிளவியாம். உரிப்பொருளைத் "திணைக்குரிப்பொருளே" (தொல். பொருள். அகத்–கச) என்று தொல்காப்பியர் சொல்லியிருக்க, மக்கட்குரிப்பொருள் என்ப தென்னை யெனின், மக்கட்குரிய வொழுக்கத்தைத் திணையென்ருராகலின் அது பொருத்தமுடையதேயாம் என்க. மேற்சொல்லியதனுனே உலகத்துப்பொருள் எல்லாம் முதல், கரு, உரி என்னும் பகுப்பில் அடங்கும். தொல்காப்பியர் தமிழ்மக்களின்பொருட்டு இலக்கணம்சொல்லப்புகுந்தாராதலின், பொருளதிகாரத்தில் அக்காலத்தினுள்ள தமிழ்மக்களது ஒழுக்கம் அல்லது திணைக்கு இலக்கணம் சொல்வதை மேற்கொண்டனர். தமிழ்மக்கள் ஒழுக்கத்தை அகம் புறம் என இரண்டாகப் பிரித்தனர். அதாவது உள்ளொழுக்கம் வெளியொழுக்கம் என. அறம் பொருள் இன்பம் வீடு என்பன உரிப்பொருளில் அடங்கும். வடநூலார் இவற்றைத் தர்ம, அர்த்த, காம, மோக்ஷம் என்பர். இவற்றுள், இன்பமே காமம் எனப்படும். ஆசிரியர் தொல்காப்பியனரும், திருவள்ளுவனரும் காமம் என்னும் மொழியையே கொண்டனர். தொல்காப்பியர்காலத்திருந்த தமிழ் மக்கள் ஒழுக்கத்தை அவர் பதினன்காகப்பகுத்து அவற்றில் அகவொழுக்கமாகிய அகத்திணைக்கு எழும் புறவொழுக்கமாகிய புறத்திணைக்கு எழும் ஆக அமைத்தனர். அகத்திணையேழில், காமத்தையும், புறத்திணையேழில் ஒழிந்த அறம், பொருள், வீட்டையும் விரித்தனர். அவற்றுள் வீடென்பது சிந்தையும் மொழியும் செல்லாநிலைமைத்தாகலின், துறவறமாகிய காரணவகையாற் கூறப்படுவதல்லது இலக்கணவகையாற் கூறப்படுவதன்ருகலான், புறத்தில் விடுபெற்றிற்குரிய வானப்பிரத்த

சன்னியாசிகளியல்புங் கூறினர். இன்பம் காரணமாகப் பொருள்தேடுதலா னும், பொருளானே அறஞ்செய்பலானும் இன்பத்தைக்கூறும் அகத்திணை யியலை முன்வைத்துப் பொருளையும் அறத்தையும் கூறும் புறத்திணை யியலைப் பின்வைத்தனர். இன்பம் அல்லது காமத்தை ஒரு தலைக்காமம், ஒத்தகாமம், பொருந்தாக்காமம் என மூன்றாகப்பகுத்தனர். அகத்திணை யியலில், கைக்கிளை என்பது ஒரு தலைக்காமம். குறிஞ்சி, முல்லை, பாலை, மருதம், நெய்தல் என்னும் திணைகள் ஒத்த காமம். இவற்றைக் களவிய வில் இறையனார் அன்பின் ஐந்திணை என்றனர். பெருந்திணையென்பது பொருந்தாக் காமம். இவற்றில் ஒத்தகாமமே சிறப்புடையதாகலின் நிலத்தை ஐந்தாகப்பிரித்து, அன்பினைந்திணைக்கும் திணைக்கு ஒவ் வொன்றாக நிலத்தை அமைத்தனர்; அவ்வாறு அமைத்தநிலத்தில் அவ்வொழுக்கம் பெரும்பான்மை நடைபெற்றமையால். குறிஞ்சிமுத லாக மேற்கூறிய ஐந்திணைகளையே, புணர்தல், பிரிதல், இருத்தல், இரங் கல் ஊடல் என்றனர் என்பது உரையாசிரியர் "அகமாவது புணர்தல், பிரிதல், இருத்தல், இரங்கல், ஊடலெனவும், கைக்கிளை பெருந்திணை எனவும் எழுவகைப்படும்" என அகத்திணையியல் முதற்சூத்திரவுரை யில் எழுதியிருப்பதால் விளங்கும். அறம் பொருள் இன்பம் வீடு என விகற்பித்துக்கூறினாரேனும் அவை ஒன்றோடொன்று விரவியேநிற்கும். "அகத்திணையாவது அறத்தின்வழாமலும் பொருளின்வழாமலும் இன் பத்தின்வழாமலும் இயலல்வேண்டும்" என்று உரையாசிரியர் "அடி யோர் பாங்கினும்" (அகத்—உரு) என்னும் சூத்திரவுரையில் எழுதியிருப்ப தாலும் அதை அறியலாம். மேலும் கற்பியலில் தலைவனையும் தலைவி யையும்பற்றிச்சொல்லுமிடத்து,

"காமஞ் சான்ற கடைக்கோட் காலை
ஏமஞ் சான்ற மக்களொடு துவன்றி
அறம்புரி சுற்றமொடு கிழவனுங் கிழத்தியுஞ்
சிறந்தது பயிற்றல் இறந்ததன் பயனே" (ருக)

என்று சூத்திரம் செய்திருப்பதும் நான் சொன்னதை ஆதரிக்கும். அகத்திணையை அகத்திணையியல், களவியல், கற்பியல் என்னும் இயல் களில் தொல்காப்பியர் சொன்னார். தலைவனும் தலைவியும் பிறரறியாமல் தனித்துக்கூடும்வழக்கம் பெரும்பாலும் அக்காலத்துத் தமிழர்களுக் குள் நடைபெற்றது. அது யாழோர்கூட்டம் அல்லது காந்தர்வவிவா

கத்தை யொத்தது. பிறர் அறிந்தாலும் அல்லது பெற்றோர் தலைவி யைக் கொடுக்கப்பெற்றாலும் அது கற்பெனப்படும். அக்காலத்து மணம் நிகழ்வதற்கு மந்திரத்தோடு சடங்குகளில்லை. களவொழுக்கத் தால் நேரிடும் தீங்குகள் வாராமற்காக்க ஆரியர் அவைகளை அமைத்தன ரென்பது, "பொய்யும் வழுவுந் தோன்றிய பின்னர்—ஐயர் யாத்தனர் கரணமென்ப" (கற்பியல்-ச) என்னுஞ் சூத்திரத்தால் விளங்கும்.

புறத்திணையும் உரிப்பொருளில் அடங்குமென்று சொல்லியிருக் கிறேன். புறத்திணையியலிற் சொல்லப்பட்ட புருஷார்த்தமும் காமத் தொடுவிரவிய என்பது பின்கண்ட பன்னிருபடலச்சூத்திரத்தால் விளங் கும். அது,

"ஆன்ற சிறப்பி னறம்பொரு ளின்பமென
மூன்றுவகை நுதலிய தலக மவற்றுள்
அறனு மின்பமு மகலா தாகிப்
புறனெனப் படுவது பொருள்குறித் தன்றே" என்பது.

புறத்திணை வெட்சி, வஞ்சி, உழிஞை, தும்பை, வாகை, காஞ்சி, பாடாண்பகுதி என எழுவகைப்படும். அவையாவன: நிரைகோடல், பகைவயிற்சேறல், எயில்வளைத்தல், இருபெருவேந்தரும் ஒருகளத்துப் பொருதல், வென்றி, நிலையாமை, புகழ்ச்சி என்பனவாம். இவற்றை அகத்திணையாகிய குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம், நெய்தல், பாலை, பெருந் திணை, கைக்கிளை இவற்றிற்கு முறையே புறன் என்பர். வீடுகூற இய லாதாயினும் வீடுபேற்றுக்குக் காரணமாகிய "நாலிருவழக்கிற் றாபதப் பக்கம்" (புறத்-20) "காமநீத்தபால்" (புறத்-உக) முதலியவற்றை இவ் வியலிற் கூறினர். "நாலிருவழக்கிற் றாபதப்பக்க" மாவது:—

"நீர்பலகான் மூழ்கி நிலத்தசைஇத் தோலுடையாச்
சோர்சடை தாழச் சுடரோம்பி — யூரடையார்
கானகத்த கொண்டு கடவுள் விருந்தோம்பல்
வானகத் துய்க்கும் வழி" (புறப் - வெண் - வாகை - கச)

என்பது. காமநீத்தபாலாவது ஆசையை அறவிடுத்தல். அது,

"காமம் வெகுளி மயக்க மிவைமூன்றின்
நாமங் கெடக்கெடு நோய்" (குறள் - மெய்யுணர் - கo)

என்பது.

பொருளதிகாரத்தில் அகத்திணையைச் சொல்லும் மூன்று இயலையும், புறத்திணையைச்சொல்லும் ஒரு இயலையும் இதுவரை சொன்னேன். ஒழிந்த ஐந்தியல்களில் பொருளியலில் அகம் புறம் என இரண்டனையும் பற்றிவரும் பொருளியல்பும்; மெய்ப்பாட்டியலில் அகம் புறம் என்னும் இருபொருட்கண்ணும் குறிப்புப்பற்றி நிகழும் மெய்ப்பாடும், உவமவியலில் வடிவும் தொழிலும் பண்பும் பயனும்பற்றி உவமிக்கப்படும் உவமவியல்பும், செய்யுளியலில் மூவகைச் செய்யுளியல்பும், மரபியலில் வழக்கிலக்கணமும் ஆசிரியர் உணர்த்தினர். பிற்காலத்தில் அகத்திணையைச் சொல்லும் இறையனாரகப்பொருள், நாற்கவிராஜநம்பி அகப்பொருள் விளக்கம், புறத்திணையைச் சொல்லும் ஐயனாரிதனாரியற்றிய புறப்பொருள்வெண்பாமாலை முதலியனவும், ஐந்திலக்கணமும் சொல்லப் பல நூல்களும் உண்டாயின முற்காலத்திருந்த அகவொழுக்கமும் புறவொழுக்கமும் பெரும்பான்மை மாறின. களவுப்புணர்ச்சி ஆகோடல் முதலியன இக்காலத்துக்கு முற்றும் பொருந்தாதவை. பண்டைச் செய்யுள்களையறிவதற்கு அகத்திணையிலக்கணமும் புறத்திணையிலக்கணமும் பயன்படும் இக்காலத் தொழுக்கம் பலவற்றுக்குப் பண்டையிலக்கணம் பயன்படா. தொல்காப்பியர் ஒத்தகாமத்திணைகளை ஐந்தாகப் பிரித்தனரேயன்றி அவைகளைப் பிரித்துத் துறைகூறிற்றிலர். பிற்காலத்தார் சிலர் அகத்திணைத்துறைகளை 400 ஆக்கினர். சிலர் 600 ஆக்கினர். ஒருவர் 900ம் ஆக்கித் தாமியற்றுங் கோவை முற்றுப்பெறுவதன்முன் காலஞ்சென்றனர். பன்னிருபாட்டியலுடையார் அகப்பொருட் கோவையைப் பாட்டின் பிரிவுகளில் ஒன்றாக்கினர். துறைவிவரம் கூறிற்றிலர். சங்ககாலத்துச் செய்யுள்களிலெல்லாம் ஐந்திணையே கூறப்பட்டுள்ளன. துறைப்பகுப்புக்களைக் காணேம். புறத்திணைக்குத் துறைப்பெயர் வகுத்தனர்.

எழுத்தும், சொல்லும்:—எழுத்திலக்கணம் சொல்லிலக்கணங்களிலுள்ள வேறுபாடுகளையெல்லாம் எழுதுவதானால் ஒருபுத்தகமாகும், சிலவற்றையே யீண்டுக் காட்டுகின்றேன்.

1. தொல்காப்பியம் இயற்றியகாலத்து, ச, சை, சௌ என்னும் எழுத்துக்கள் மொழிக்கு முதலில் வாராவென்பது "சகரக் கிளவியு மவற்றோ ரற்றே—அ, ஐ, ஔ வெனு மூன்றலங் கடையே" (தொல்.

எழுத்-மொழி-உகூ) என அவர் சூத்திரஞ்செய்ததனால் தெரிகிறது. இவை சங்கத் திறுதிக் காலத்துக்குமுன்னரே வழக்கில் வந்துவிட்டன. சங்கம் என்னும் மொழியே அதற்கு ஒரு சான்றும். பத்துப்பாட்டு, எட்டுத்தொகை முதலியவற்றில் ச, சை என்னும் எழுத்துக்களை முத லாகவுடையமொழி பல காணப்படுகின்றன. சௌந்தரபாண்டியன் என் பதுபோலச் சௌ என்னும் எழுத்தை முதலாகவுடைய மொழிகளும் இக்காலத்துப் பலவுள.

2. உண்ணும், செய்யும் என்னும் பெயரெச்சப்பொருளில் உண் மன, செய்ம்மன என முற்காலத்து வழங்கியன இக்காலத்து ஒழிந்தன.

3. இயற்பெயரைப்பின்னும் சிறப்புப்பெயரை முன்னும் வைத்து, 'முனிவன் அகத்தியன்' என்றாற்போல முற்காலத்து வழங்கியன இக் காலத்து இடம் மாறின.

4. திசைச்சொல்லிலக்கணம் தொல்காப்பியர்சொன்னதினின்றும் முற்றும் மாறியது.

5. அதோளி, இதோளி, உதோளி, குயின், அழன், புழன் என் னும் பழையமொழிகள் வழக்கிற் கழிந்தன.

6. கி. பி. பத்தாம்நூற்றாண்டில் தமிழ் எழுத்துக்களின் உருவம் மாறியது. அதற்குமுன் இருந்தது வட்டெழுத்தெனப்படும்.

தமிழின் அபிவிருத்தி:—முதன்முதல், உள்ளதமிழ்ச்செய்யுள்களை இறந்துபடாமற் பாதுகாப்பது தமிழரின் பெருங்கடமையாம். செய்யுள் என்பன நூற்செய்யுள், உரைச்செய்யுள், பாச்செய்யுள் என்னுமிவை. இவற்றுள், பிற்காலத்தார் செய்தனசில போற்றற்குரியனவோ என்பது ஆராய்தற்பாலது. முற்காலத்துச் சான்றோர்செய்த அரிய செய்யுள்கள் இறந்தனபோக எஞ்சியவற்றிற்பல பலபெரியோர்களின் நன்முயற்சியால் அச்சில் வெளிவந்துள்ளன. ஆதரிக்கும் வள்ளல்கள் உளரேல் மற்றவை யும் இதுகாறும் வெளிவந்திருக்கலாம். அச்சிட்டபுத்தகங்களை மேல்நாட் டார்போல விலைகொடுத்து வாங்குவோர் பல்லாயிரவர் இந்நாட்டில் இருப் பினும் வெளிவந்திருக்கலாம். வங்கநாட்டில் ரவீந்திரநாதர் என்னும் உலகமெங்கணும் புகழ்பெற்ற மகாகவியொருவர் இருப்பது யாவருமறிந் தது. அவர் எழுதிய புத்தகமொன்று ஜெர்மனிதேசத்தில் உலகப்

பெரும்போரால் அத்தேசத்தார் எல்லாநாடியும் ஒடுங்கியிருக்கும் இக்காலத்தில், ஒருபதிப்பில் முப்பதுலக்ஷம்பிரதி அச்சிடப்பட்டனவெனத் தெரிகிறது. மேல்நாடுகளில் விலைக்குவாங்கிப் புத்தகம்படிப்போர் தொகைப் பெருக்கத்துக்கு இது சான்றும். மெகாலே என்று ஆங்கிலப் புலவரொருவர் பல ஆண்டுகளுக்குமுன் இருந்தார். அவர் ஆங்கில நாட்டுச்சரித்திரம் எழுதியதைவிற்றதொகையைப் பெறுவதற்கு ஒரு தடவையில் நான்கு லக்ஷரூபாவுக்குச் செக்குக் கொடுத்தாரென்று அவர் சரித்திரத்தில் எழுதியிருக்கிறது. மேல்நாடுகளில், புத்தகம் எழுதிப் பெரும்பணக்காரரானோர் அநேகர். நமதுநாட்டில் அவ்வாறு படிப்போர் தொகை மிகவுங்குறைவு. அருமையானபண்டைநூல்களை உலகத்துக்குப் பயன்படுமாறு பெருமுயற்சிசெய்து அச்சிட்டு வெளியிட்ட சில சான்றோர் தாம் அதற்குச்செலவிட்டபணமும் கிடைக்கப்பெறாதுவருந்துகின்றனர். நமதுநாட்டில் தமிழ்க்கல்வியைப் பெருக்கினல் இக்குறை தீரும். தமிழறிஞர்பலரது இடுக்கணும் தொலையும். அதைப் பெருக்குவது தமிழரது முக்கியகடமையென்பதில் ஐயமென்னை? உள்ள தமிழ்க்கல்வி இழந்துபோகாமல் இருப்பதற்கும் அதை நிறைவேற்றவேண்டியது அவசியமன்றோ? அது பாவிவிருத்தியடைவதற்கு நாம் கைக்கொள்ள வேண்டிய உபாயங்களை எனக்குத் தோன்றியவரை பின் எழுதுவேன்.

தமிழ்மொழி மிக்க மேன்மையையும் அகற்சியையும் உடையதாயினும் சிலகுறைகளையுமுடையதென்பதை மறுத்தற்கில்லை. அம்மொழியைச் சான்றோர், வழக்கு செய்யுள் என இரண்டாகப்பகுத்தனர். வழக்கென்பது உலகவழக்கு. பின்கண்ட நன்னூற்சூத்திரம் இதை விளக்கும். அது,

> "இலக்கண முடைய திலக்கணப் போலி
> மரூஉவென் றாகு மூவகை யியல்பும்
> இடக்க ரடக்கல் மங்கலங் குழூஉக்குறி
> எனுமுத் தகுதியோ டாறும் வழக்கியல்" (பெயரியல்—௫0)

என்பது. இச்சூத்திரவுரையில், சங்கரநமச்சிவாயப்புலவர், "இயற்சொல்லாகிய உலகவழக்கையும் திரிசொல், திசைச்சொல், வடசொல்லாகிய செய்யுள்வழக்கையும்" என்று எழுதியிருப்பது கவனிக்கத்தக்கது. "யார்க்குந்—தம்பொருள் விளக்குந் தன்மைய வியற்சொல்" (நன்-பெப-கச)

என்றதனல் உலகவழக்கென்பது பெரும்பான்மை பேச்சுவழக்கென்று பொருள்படும். மரபியலில் தொல்காப்பியர் "வழக்கெனப் படுவ துயர்ந் தோர் மேற்றே—நிகழ்ச்சி யவர்கட் டாக லான" (கூஉ) என்று சூத்திரஞ் செய்திருப்பதைக்கொண்டு வழக்கென்பதற்கு வேறுபொருள் கூறுவாரு முளர். செய்யுளென்பது "பாட்டு உரை நூல்" என மூவகைப்படும். செய்யுளிலக்கணத்தை நன்னூலார் பின்கண்டசூத்திரத்திற் கூறுகின்ற னர். அது,

"பல்வகைத் தாதுவி னுயிர்க்குடல் போற்பல
சொல்லாற் பொருட்கிட னாக வுணர்வினின்
வல்லோ ரணிபெறச் செய்வன செய்யுள்" (பெயரியல்-கக.)

என்பது. செய்யுள் அறிஞர்களாற் புனையப்படுவது. அது பெரும்பா லும் எழுத்திலமைக்கப்படும். நூற்செய்யுள், பாச்செய்யுளிரண்டும் தமிழில் மிகுந்திருக்கின்றன. ஆயினும் நூலிற் சில மாறுதல்கள் செய்ய வேண்டியன உளவென்று நினைக்கிறேன். உரைச்செய்யுள் அல்லது உரைநடை தமிழில் முற்காலத்தில் அதிகமில்லை. சூத்திரங்களுக்கும் பாச்செய்யுளுக்கும் அவைகளின் பொருளைவிளக்கிச் சில வுரையாசிரியர் கள் எழுதியன உள. தொல்காப்பியர்,

"பாட்டிடை வைத்த குறிப்பி னானும்
பாவின் றெழுந்த கிளவி யானும்
பொருளொடு புணராப் பொய்ம்மொழி யானும்
பொருளொடு புணர்ந்த நகைமொழி யானுமென்
றுரைவகை நடையே நான்கென மொழிப" (கஎச)

என்று செய்யுளியலிற் சொல்லிய சூத்திரவுரையில் உரையாசிரியர்கள் "பாட்டிடைவைத்த குறிப்பினானும் என்பது ஒருபாட்டினை இடை யிடை கொண்டுநிற்குங் கருத்தினான் வருவன....அவை தகடூர்யாத் திரையும் சிலப்பதிகாரமும் போல்வன" என்றும், "பாவின்றெழுந்த கிளவியானும் என்பது பாட்டின்றிச் சூத்திரத்திற்குப் பொருளெழுது வனபோல்வன" என்றும், "பொருளொடு புணராப் பொய்ம்மொழியானும் என்பது ஒருபொருளின்றிப் பொய்படத் தொடர்ந்துசொல்லுவன; அவை ஓர் யானையும் குரீஇயும் தம்முள் நட்பாடி இன்னுழிச்சென்று இன்னவாறு செய்தனவென்று அவற்றுக்கியைபாப் பொருள்படத்

தொடர்நிலையான் ஒருவனுழை ஒருவன்கற்று வாலாற்றுமுறையான் வருகின்றன" என்றும், "பொருளொடு புணர்ந்த நகைமொழியானும் என்பது பொய்யெனப்படாது மெய்யெனப்பட்டும் நகுதற்கேதுவாகுந் தொடர்நிலை .... அவையாவன சிறுகுரீஇயுரையும் தந்திரவாக்கியமும் போல்வன" என்றும் எழுதியிருப்பதால் முற்காலத்தில் தொடர்நிலைச் செய்யுள்களுட் பாட்டுக்களுக்கிடையிடையே விடயங்களும், சூத்திரங்களுக்குப்பொருளும், பொய்க்கதையும், வேடிக்கைக்கதையும், உரைநடையில் எழுதப்பட்டன என்பது விளங்குகிறது. ஆங்கிலம், பிரான்சு, ஜெர்மன் முதலிய மேல்நாட்டுப்பாஷைகளில், சகலசாஸ்திரங்களும் சரித்திரங்களும் மற்றுமுள்ளனவு மெல்லாம் உரைநடையில் எழுதப்படுகின்றன. பொருள்களை அழகாயும் தெளிவாயும் வன்மையுடனும் விவரிப்பதில் அம்மொழிகளிலுள்ள உரைநடை மிகச்சிறந்தவை. தமிழிலோ மதம், ஜோசியம், வைத்தியம், பாதம், இசை, மற்றுமுள்ளகலைகள், நீதிநூல், புராணம் முதலிய யாவும் பாச்செய்யுளிற் சொல்லப்படுகின்றன. அவைகளிலுள்ள திரிசொல், சந்தி, சொற்றொகுதியின் அமைவு இவைகளாற் பொருள் எளிதிற் புலப்படுவதில்லை. நன்றாய்க் கற்றுணர்ந்தோர்க்கன்றி அவை பயன்படுவது அரிது. சொற்றொடரின்பொருளையறிவதற்கே பெரும்பாலும் பாடம் கேட்டாகவேண்டியதாயிருக்கிறது. அவற்றிற் சொல்லியிருக்கும்விஷயம் கடினமாயிருந்தால் அதை அறிவதற்குள்ள கஷ்டம் தனி. வைஷ்ணவர்கள் மதசம்பந்தமானவிஷயங்களையும் ஆழ்வார்கள் முதலியோர் சரித்திரங்களையும் அவற்றை அறிய விரும்பும் மக்கள் எளிதில் உணரும்பொருட்டு மணிப்பிரவாள உரைநடையில் எழுதியிருக்கின்றனர். மணிப்பிரவாளம் என்பது ஆரியர், ஆருகதர், பௌத்தர், இவர்கள் தென்னாடுபோந்து வடமொழியிலுள்ள விஷயங்களைத் தமிழிற்சொல்லமுயன்றபோது உண்டாகியது. மணி என்பது முத்து. பிரவாளம் என்பது பவளம். முத்தையும் பவளத்தையும் கோத்ததுபோல வடமொழியும் தென்மொழியும்கோத்த மொழித்தொடர் என்பது பொருள். இவற்றில் எது முத்து எது பவளம் என்பதைத் தீர்மானிப்பதில் ஆக்ஷேபமுண்டாகுமென்பதில் ஐயமில்லை. மணிப்பிரவாளநடையைக் கைக்கொள்ளாவிட்டால் திருவாய்மொழி வியாக்கியானங்களிலுள்ள பொருள்களைச் சுத்தத் தமிழிற் புலப்படுத்த முடியுமென்று தோன்றவில்லை. மணிப்பிரவாளம் பாச்செய்யுள்களிலும்

காணப்படும். இவ்விரவுமொழிக்குப் பெயர் முதலில் கி. பி. பதினோ ராம் நூற்றாண்டிலியற்றிய வீரசோழியத்திற் காணப்படுகிறது. அது:

"இடையே வடவெழுத் தெய்தில் விரவிய லீண்டெதுகை
நடையேது மில்லா மணிப்பிர வாளநற் றெய்வச்சொல்லின்
இடையே முடியும் பதமுடைத் தாங்கிள விக்கவியின்
றொடையே துறைநற் பிரளிகை யாதி துணிந்தறியே" (அலங்-சO)

என்பது. மணிப்பிரவாளத்துக்கு எதுகையில்லை என்பது இவர் கொள்கை. ஆங்கிலராட்சி இந்நாட்டில் நடைபெறத்தொடங்கியபின்னர்த் தமிழ்ச்சமாசாரப்பத்திரிகைகள் தோன்றிப்பெருகுகின்றன. "செந்தமிழ்" போன்ற பத்திரிகைகளும் உண்டாயின. மொழிபெயர்ப்புக்களும் வேறு புத்தகங்களும் தமிழ் உரைநடையிலுண்டாயின. சில யாண்டுகளாய் நாவல் எனப் பெயரிய கட்டுக்கதைகள் பெருகிவருகின்றன. இவைகள் உரைநடையில் எழுதப்பட்டாலும் பெரும்பாலும் தமிழை நன்றாய்க் கற்றுணராதவர்களால் எழுதப்படுதலால் தமிழ் நன்றாயிருப்பதில்லை. இன்னும் பலதோஷங்களும் அப்புத்தகங்களிற் காணப்படும். நல்ல தமிழிற் குற்றமின்றி இயற்றப்பட்ட உரைநடைப்புத்தகங்களும் தமிழ்ப் புலவர்களால் இயற்றப்பட்டு வெளிவந்துள்ளன. ராசாங்க நடவடிக்கைத் தமிழை இவற்றோடுசேர்த்து யோசிப்பதிற் பயனில்லை. இனி, பல பல சாத்திரங்கள் சரித்திரங்கள், வேதாந்தம், மற்றுமுள்ள பலவிஷயங்கள் ஆகியவற்றைக் குற்றமற்றதும், தெளிவும் அழகும் வாய்ந்ததுமான தமிழுரைநடையில் எழுதுவதானல் தமிழ்மக்கள் பெரிதும் பயனடைவார்கள்.

இனி, உரைநடை எவ்வாறிருக்கவேண்டுமென்பதை எனக்குத் தோன்றியவாறு சொல்லுகிறேன். தமிழிலக்கணத்திற் சந்தியென்று ஒன்றிருப்பது சொற்றொடரின்பொருள் விளங்குவதற்குத் தடை. ஆங்கிலம் முதலிய மேல்நாட்டுமொழிகளிற் சந்தியில்லாதிருப்பது அவைகளின் தெளிவுக்குக் காரணமாயிருக்கிறது. தமிழர் பேச்சுவழக்கிற் சந்தியை உபயோகிப்பதில்லை. அதனல் ஒருவர் பேசுவதை மற்றொருவர் அறிவதிற் கஷ்டம் இல்லை. உரைநடை அல்லது வாசகத்தை எழுதும் பொழுது விளைசந்தியிலக்கணத்தைக் கைவிட்டுப் பதங்களைத் தனித் தனியே எழுதவேண்டும். யமகவந்தாதிச்செய்யுள் ஏகபாதம் முதலியவற்றைப் பிரிப்பவரைப் பார்ப்பதனல் நான் சொல்லுவது விளங்கும்.

ஒரு செய்யுளிலுள்ள சொற்களைப் பலவகையாகப் பிரிப்பதனால் அந்தச் செய்யுள் வெவ்வேறு சொற்றொடர்களையுடையதாகிப் பலபொருள்களைக் கொடுக்கின்றது. சந்திபிலக்கணத்திற் புணர்ந்தபதங்களை இப்படிப் பிரிக்கிறதோ? அப்படிப்பிரிக்கிறதோ? என்னும் ஐயம் நீங்கும் வரை சொற்றொடரின்பொருள் விளங்காதே. இக்காலத்திற் சில ஆன்றோர் சந்தியிலக்கணத்தைவிட்டுச் சொற்களைத்தனித்தனியே எழுதிவருவதைப் பார்க்க மிகவும் ஆறுதல் உண்டாகிறது.

உரைநடையில் திரிசொற்பிரயோகத்தைத் தவிர்க்கவேண்டும். இயற்சொற்களையே பெரும்பான்மை உபயோகித்தல்வேண்டும். இலக்கணவழூப் புகாமற் காக்கவேண்டும். இழிவழக்கிலுள்ள இயற்சொற்கள் இலக்கணவழுவிலவேனும், அவைகளைத் தவிர்த்தல்வேண்டும். தமிழ்ச் சொற்கள் இருக்கப் பிறபாஷைச்சொற்களைச் சேர்ப்பது தவறேயாம். தாசில்தார், தாலூகா, ஜில்லா, சப்கோர்ட்டு, முனிசிப் கோர்ட்டு, வக்கீல் முதலிய பல சொற்கள், மகம்மதிய ராட்சிக்காலத்திலும், ஆங்கிலேய ராட்சிக்காலத்திலும் தமிழியற்சொற்கள்போல நடைபெற்று வருகின்றன. தமிழ்மக்கள்யாவரும் அவற்றின்பொருளை அறிவர். அவற்றின் பொருளை யுணர்த்தக்கூடிய வேறுபதங்களை அவற்றுக்குப் பிரதியாகச்சொன்னால் அறியார். உதாரணம்:—ஹைகோர்ட்டு என்றால் யாவரும் அறிவர். அதை உயர்தரமன்றம் என்று சிலர் எழுதுகின்றனர். அதைப்படிப் போர் அதன்பொருளையறியாது மயங்குகின்றதைப் பார்த்திருக்கிறேன். அவைகள் முதலிற் பிறபாஷைமொழிகளாயிருந்தாலும் தமிழியற்சொற்கள்போல வழங்கிவிட்டன. "கடிசொல் லில்லை காலத்துப் படினே" (எச்—நசு) எனத் தொல்காப்பியர் சொல்லியபடி இவை தமிழியற்சொல்லேயாம். நன்னூலார் இவற்றைத் திசைச்சொல் என்பர். "ஒன்பதிற்றிரண்டினிற் றமிழொழி நிலத்தினும்—தங்குறிப் பினவே திசைச்சொல் லென்ப" (பெய—கசு) என்பது அதை விளக்கும். "ஒன்பதிற் றிரண்டினிற் றமிழொழி நிலத்தினும்" என்னும் சொற்றொடர் தொல்காப்பியர் திசைச்சொல் இலக்கணம் சொல்லும் சூத்திரத்தொடு நன்னூலார் சேர்த்ததாம். இவ்வகைமொழிகளை ஆளும்பொழுது சிலசமயம் வடவெழுத்துக்களையும் ஆளவேண்டிவரும். தமிழர் அறியாத புதுவிஷயங்கள் பலவுள. ஆங்கில உரைநடைப் புத்தகங்களை எடுத்து விரித்தால் விஷயங்கள் பாராக்களாய்ப் பிரிக்கப்பட்டிருப்பதைப் பார்க்கலாம். காமா,

புல்ஸ்டாப், பாரா என்பவற்றை யுணர்த்தும் தமிழ்ப்பதம் என்னவென்று ஆராய்ந்தால், கிடைப்பதரிது. ஒரே புத்தகம் பல வால்யூம்களாகப் பிரிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. வால்யூம் என்பதற்குச் சரியான தமிழ்ப் பதம் கிடைப்பதரிது. இன்னும் இவைபோல்வன பலவுள. ஆங்கிலத்தில் 'ஸென்டென்ஸ்' என்பதை வாக்கியம் என்கிறோம். வாக்கியம் என்னும் பதம் தொல்காப்பியம் நன்னூல் இவைகளிற் காணப்படவில்லை. நன்னூலார் வாக்கியத்தையும் தொடர்மொழி என்பர். புலவர்கள் வாக்கியத்தைத் தொடர்மொழி யென்றதை நான் கேட்டதில்லை.

மேல்நாட்டார் சென்ற நூற்றைம்பதாண்டுகளுக்குள், புதிதாய் அநேக விஷயங்களைக் கண்டுபிடித்து அபிவிருத்திசெய்திருக்கின்றனர். சாஸ்திரங்களின் உதவியைக்கொண்டு தொழில்களை விர்த்திசெய்து நாம் முன்னறியாத பல யந்திரங்களைச் செய்திருக்கின்றனர். அவர்கள் மேலான நிலைமையிலிருப்பதற்கு அவைகளும் முக்கியகாரணம். அவர்கள் இந் நாட்டிற் புகவிட்ட அச்சியந்திரம் தமிழ்ப்புத்தகங்களின் பிரதிகளை அளவிறந்தனவாய் அதிசொற்பகாலத்திற் பெருக்குவதற்கு உதவியாயிருக்கிறது. பண்டைக்காலத்தில் ஓலையேட்டில் எழுதிய புத்தகத்துக்கும் அச்சுப்புத்தகத்துக்கும் உள்ளவேற்றுமையை அறியாதார் யாவர்? இது நிற்க; அந்தச்சாத்திரங்களைத் தமிழில் எழுதவதானுல் அந்தந்தச் சாஸ்திரங்களுக்குரிய பதங்களை (technical terms) தமிழ்ப்படுத்துவது எப்படி என்பதை யோசிக்கவேண்டும். பிரதிபதம் தமிழிற்கிடைப்பது அரிது. இப்படித் தங்கள் பாஷைப் பிரதிச்சொற்கள் கிடைப்பது அரிதாயிருந்ததால் ஜப்பானியர் மேல்நாட்டுப்பாஷைப்பதங்களை அப்படியே எடுத்துத் தங்கள் பாஷைச்சொற்களாக வழங்கினர். மேல் நாட்டாரோடு நாம் பழக இப்பதங்கள் ஒன்ருயிருப்பது மிகவும் பயன்படுகிறது. பிரதிபதம் கிடைப்பது அரிதாயிருந்தால் நாமும் ஜப்பானியரைப்போலச் செய்யவேண்டும்.

இக்காலத்தில் வாசகமெழுதுவோர் பலர், தாம்சொல்ல மேற்கொண்ட பொருள் பிழைபறத் தெளிவாய்ச்சொல்லப்பட்டிருக்கிறதா என்பதைக் கவனியாது தாங்கள் எழுதும் உரைநடை திரிசொற்கலந்து படிப்போர் மலைக்கும்வண்ணம் எழுதப்பட்டிருக்கிறதாவென்று கவனிக்கிறார்கள். படிப்போரிற் பலரும் அவ்வகுப்பினரே. அவர்கள் எழுதப்பட்டிருக்கும்

பொருளைநோக்காது சொன்னடையையே கவனிக்கின்றனர். சிலர் தாமெழுதும் உரைநடைகளில் மேற்கோள் காட்டுமிடத்தில் 'என்றார் பிறரும்' என எழுதுகின்றனர். அவ்வாறெழுதுவோர் தம்மாற் சுட்டப்படும் சான்றோர் இன்னாரென்றாவது, குறிப்பிட்டமேற்கோள் அச்சான்றோர் எழுதிய இன்னநூல் அல்லது பாட்டில் இன்ன இடத்திற் காணப்படுமென்றாவது எழுதுவதில்லை. தமிழோ அகன்றுபரந்த மொழி. தமிழ்ப்புலவர்களோ எண்ணிறந்தவர். சிலரியற்றிய நூலும் செய்யுளும் பலவாம். ஆதலாற் குறிப்பிட்டமேற்கோளைக் கண்டுபிடிப்பது அருமையாகிறது. குறிப்பிட்ட புலவரோ அல்லது மேற்கோளோ இன்னார் அல்லது இன்னவை என்று சுட்டிக்காட்டினால் எழுதியவர்தாம் 'என்றார் பிறரும்' என்றதில் அடங்கார் என்னலாம். எழுதியவரே யொருமேற்கோளைச் சுட்டிக்காட்டினாலும் நமக்கு அது முழுதும் வேறுபொருள் தரலாம். ஆதலால் மேற்கோள்காட்டுபவர் அதை இயற்றியவரையும் மேற்கோள் உள்ள இடத்தையும் தெளிவாய்ச்சொல்லுவதே நன்றாம்.

பொருள்களை விளக்கப்புகுந்த ஒருவர் 'வல்லார்வாய்க்கேட்டுணர்க' எனத் தாம் எழுதியதை முடிப்பது மிகவும் குறைபாடுடைத்தாம். அவர்செய்கை மை, கடிதம், படிப்போர்காலம் இவற்றை வீணாக்குவதாம்.

நான் சொல்லும் தோஷங்கள் நான் எழுதுவதில் நிறைந்திருந்தாலும் அவற்றைப் பொருட்படுத்தாது விடவேண்டுமென்று பிரார்த்திக்கிறேன். எல்லாரும் திருந்தும்போது நானும் திருந்துவேன். உரைநடையைப்பற்றி எழுதுவதை இந்தச்சமயம் இதனுடன் நிறுத்துகிறேன். இப்பொழுது நடைபெறும் செந்தமிழ் முதலிய பத்திரிகைகளைப் பாச்செய்யுளில் நடத்தினால் எத்தனைபேருக்கு அவை பயன்படும்? 'வல்லார்வாய்க்கேட்டுணர்க' என்று நம்மவர் எழுதுவது ஸபலமாகும்.

மேலும், தேசசரித்திரம் ஆன்றோர்சரித்திரம் முதலியவை தமிழிற் கிடையா. பலவகைச்சரித்திரங்களும் உண்மைப்பொருளை அமைத்து இயற்றப்படவேண்டும். கி. பி. எட்டாம்நூற்றாண்டுதொடங்கித் தமிழரசர்கள் பலசெயல்களைக் கோயில் மதில் ஸ்தம்பம் முதலியவைகளிற் பொறித்திருப்பதாய்ச் சாசனபரிசோதகர்களால் தெரியவருகிறது. அவைகளிற் கலியப்தம் அல்லது சகாத்தம் கண்டிருப்பவை மிகச்சிலவே. பலவற்றில் இன்ன அரசனது ஆட்சியில் இத்தனையாவது ஆண்டு என்று

கண்டிருக்கிறது. அவ்வரசனது ஆட்சிதொடங்கியகாலம் தெரிந்தாற் கல்வெட்டிற் கண்டிருக்கிற ஆண்டு இன்னதென்று சொல்லலாம். அதைக் காட்டியிருக்கவில்லை. பலகல்வெட்டுக்களிற் சோழர்களாயிருந் தால் ராஜகேசரிவர்மன் ஆட்சியிலென்றுவது பரகேசரிவர்மன் ஆட்சியில் என்றுவது எழுதியிருக்கும். அந்த இரண்டுபட்டங்களும் சோழவமி சத்தரசருக்கு மாறிமாறி வருபவையாதலால் இன்னசோழன்காலத்துச் சாசனம் என்று கண்டுபிடிப்பது கஷ்டம். பாண்டியர்களாயிருந்தால் ஜடாவர்மன் அல்லது மாறவர்மன் என்னும் பட்டங்கள் மாறிவருவ துண்டு. சாஸனத்திற் பட்டப்பெயர்மட்டும் கொடுத்திருப்பவை பல. சாஸனபரிசோதகர்கள் இவ்வளவு கஷ்டத்திலும் தமிழரசர்கள்சரித்திரத் தையும் அவர்கள் காலத்தையும் அநேகமாய்க் கண்டுபிடித்துவிட்டார்கள். நம்மவர்கள் முழுமுயற்சியிருக்குமானல் தமிழ்நாட்டுச் சரித்திரத்தைக் கி. மு. பலநூற்றுண்டுகளுக்குமுன்தொடங்கி நாளிதுவரை கூடிய சீக் கிரத்தில் ஒருவாறு எழுதிவிடலாம். சான்றோர்கள் சரித்திரமும் அவ் வாறே. நமது நாட்டிற் சரித்திரத்தையாவது முக்கியசங்கதிகள்நிகழ்ந்த தெய்திகளையாவது எழுதிவைக்கும் வழக்கம் இல்லை. தமிழர் ஊழி என்று சொல்லுகிறார்கள். ஊழியை வரைபறுத்துக்கூறுவோர் ஒருவ ரையுங் காண்கிலேன். அது, பொதுவாய் நீண்டகாலம் என்றுமட்டும் பொருள்படும். ஆரியர்கள் யுகம், சதுர்யுகம், மனுவந்தரம், பிரமகற்பம் முதலாகிய கணக்கில் சம்பவம் சொல்லுகின்றனர். அது மனத்திற் கெட்டாத நீண்டகாலத்தைக் காட்டும். சீனர், ஜப்பானியர், மேல்நாட் டார் எல்லாரும் சரித்திரங்களைக் காலக்குறிப்புடன் எழுதிவைத்திருக் கிறார்கள். நமதுநாட்டார் பலவகைச்சரித்திரங்களையும் இனியாவது எழுதிவைக்கமுயலவேண்டும். பெரியோர்கள்சரித்திரம் மிகவும் பயன் தரக்கூடியவை. ஆங்கிலேயர் புலவர்சரித்திரங்களைத் தொன்றுதொட் டுக் காலக்கிரமவரிசையிற் புலவர்காலம், சரித்திரம், அவரியற்றிய கிரந் தங்கள், சாஸ்திரங்கள், அவை ஒவ்வொன்றின் சாராம்சம், ஒவ்வொன் றின் முக்கியமானபாகங்கள், அவற்றைப்பற்றிய அபிப்பிராயங்கள் முத லிய யாவற்றையுங்கண்டு நான்கு பெரியவால்யூம் அடங்கிய புத்தகத்தை எழுதியிருக்கிறார்கள். பலவகை ஆங்கிலப்புலவர் விருத்தாந்தமுழுவதை யும் அதிற் பார்க்கலாம். காலக்கிரமமாய் இவ்வாறெழுதுவதனுற் கல்வி ஒவ்வொருவகையிலும் ஒவ்வொருகாலத்திற் பெருகினதும் சுருங்கின தும் மாறினதும் தெரியும். அர்த்தமாகாத கிரந்தம் கல்வியின் சரித்திர

ஆராய்ச்சியால் அர்த்தமாகவுங் கூடும். நாம் தவருகப் பொருள்செய் திருந்தால் இவ்வித ஆராய்ச்சியாற் சரியானபொருளை அறிந்து திருத்திக் கொள்ள ஹேதுவாகும். சிலர் புலவர்சரித்திரத்தை அகராதிக்கிரமமாக எழுத முயலுகின்றனர். சிலர் புலவர் இருந்தகாலத்தை ஆராய்வது மிகவும் குறைபாடுடையதாம் என்கின்றனர். அவர்கள் கூற்றுத் தமிழபி விர்த்திக்கு எவ்வளவு தடையைச்செய்யுமென்பதை அவர் உணரவில்லை. தமிழாராய்ச்சியிலும் தமிழர்சரித்திர ஆராய்ச்சியிலும் அதிநிபுணர்க ளான ஸ்ரீமான்கள் கோபிநாதராயர், வெங்கையர், கனகசபைப்பிள்ளை ஆகிய இவர்களைப் பாலியத்திலேயே இழந்தது தமிழரது தௌர்ப்பாக்கிய மேயாம்.

மேல்நாட்டிலுண்டாகியிருக்கும் சாஸ்திரங்கள் அல்லது கலைகளைத் தமிழில் எழுதிப்பரப்புவது அவசியமென்று முன்னமே சொன்னேன். நம்மவர்கள் அவைகளை நன்குய்க் கற்றுணர்ந்து மற்றவர்களும் அறியும் வண்ணம் எளியநடையில் தமிழில் எழுதவேண்டும். படிப்போர் படிப் படியாய்க் கற்பதற்கேற்றபடி புத்தகங்கள் அமைத்தல்வேண்டும். சில வேளை மொழிபெயர்ப்புக்களும் செய்யலாம். இவ்வாறுசெய்வதனுற் பலவகையிலும் தமிழ்மக்களின் அறிவு அபிவிர்த்தியாவதோடு விவசா யம், தொழில், வியாபாரம் முதலிய எல்லாம் அபிவிர்த்தியாகும். முற் காலத்தில் 64 கலைகள் இந்நாட்டில் இருந்தனவென்கின்றார்கள். அவை களிற் பலவற்றின்பெயர்களைமட்டும் நாம் பண்டைப் புத்தகக்களிற் பார்க்கலாம்.

தமிழ்ப்பதங்களெல்லாம் அடங்கிய தமிழகராதி இல்லை. உள்ள அகராதிகளிற் சிலபதங்களுக்குப் பிழையான அர்த்தங்களும் காணப் படும். முற்காலத்தில் நூற்செய்யுளில் நிகண்டுகள் என்று எழுதியவை சிலவுள. அவைகளில், தமிழ்ப்பதங்கள் எல்லாவற்றையுங் காண்பது அரிது. அவற்றில் அகராதிமுறையில் எழுதப்பட்டனவும் உள. இடர்விதேசத்திலிருந்து இந்நாட்டில் வந்திருந்த வீரமாமுனிவர் என் னும் ஜெஸுட்பாதிரியார் (Father Beschi) முதலில் தமிழுரை நடையிற் சதுரகராதியை எழுதினர். தமிழ்ப்பதங்களெல்லாம் அடங் கியதும் அவற்றில் எல்லாப்பொருள்களும் அடங்கியதுமான தமிழக ராதியில்லாதது குறையே. பதங்கள் ஒவ்வொருபொருளிலும் பி

யோகிக்கப்பட்டிருப்பதற்கு உதாரணங்களும் அதிற் காட்டப்படவேண்டும். பதங்களைப்பற்றித் தெரிந்துகொள்ளவேண்டிய எல்லாவற்றையும் எழுதி ஒருவிதக் குறைபாடுமில்லாததாய் அதை அமைத்தல்வேண்டும்.

தமிழ்நாட்டில் தமிழ்ப்புத்தகசாலைகளும் தமிழ் வாசகசாலைகளும் போதிய அளவு இல்லை. இரண்டுவருடத்திற்குமுன் யான்விசாரித்த போது தெலுங்கர் சிலர் தங்கள் சுயமுயற்சியால் 5, 6 ஆண்டுகளுக்குள் 600 புத்தகசாலைகளும் வாசகசாலைகளும் பல இடங்களில் ஸ்தாபித்தார்களென அறிந்தேன். தமிழர்கள் ஒவ்வொன்றும் ராசாங்கத்தார்செய்ய வேண்டும் என்று எதிர்பார்ப்பது பயனற்றதெனத்தோன்றுகிறது. வங்க நாட்டாரும் மகாராஷ்டிரதேசத்தாரும் தங்களுடையமுயற்சியால் மேலான நிலைமைக்குத் தங்கள் பாஷைகளைக் கொண்டுவந்திருக்கின்றனர். தெலுங்கர்கள் பாஷாபிவிர்த்திக்கு நன்முயற்சி செய்கின்றார்கள். நேற்றுப்பிறந்த மலையாளபாஷை அபிவிர்த்திசெய்யப்படுகிறது. இந்தப்பாஷைகளுக்கெல்லாம் முற்பட்டதும் மேன்மையுடையதுமான தமிழ், தமிழரது அசட்டையாற் குன்றியிருக்கிறது. தமிழ்மொழிபேசுவோர் 150 லக்ஷம் பேர் சென்னைபிராஜதானியில் உளரென்பது ராஜாங்கத்தாரின் பழையகணக்காற் றெரிந்தது. இப்பொழுது எங்குமுள்ளவர்களின்தொகையைக் கணக்கிட்டால் அத்தொகை 200 லக்ஷத்தையெட்டுமென்று தோன்றுகிறது. தமிழபிவிர்த்திக்கென்று இவர்கள் தங்களாலியன்ற தொகையை அவர்கள் ஜன்மத்தில் ஒருதடவையிற்கொடுத்தால் சராசரி ஒருவர்க்கு ஒருருபாவீதம் கிடைக்காதா? தமிழினிடத்து அன்புபாராட்டும் அறிஞர்களும் நாட்டிலுள்ளாரனைவரும் சேர்ந்து ஒருசபை ஸ்தாபித்து ஒத்தமனத்துடன் உழைத்தால் உயர்ந்தது ஒருவருடத்திற்குள் இது முடியும். நாடுமுழுவதையும் பங்கிட்டு ஒவ்வொருபங்கையும் ஒருவரிடத்திலோ பலரிடத்திலோ ஒப்படைத்து, இப்பங்கில் ஜனத்தொகை இவ்வளவு; அவர்கள் நிலைமை இன்னது; இத்தனை ரூபா சேகரித்துக் கொடுப்பது உங்கள்பொறுப்பு; என்று ஏற்பாடுசெய்யவேண்டும். 200 லக்ஷரூபா சேகரிப்பது பெரிதல்ல. எல்லாரும் முழுமனதுடன் வேலை செய்யவேண்டும். தமிழ்நாட்டில் ஜமீந்தார்களும், நிலப்பரப்பு அதிகம் உடையவர்களும், பெருத்தவியாபாரிகளும் பலர் இருக்கிறார்கள். அன்றியும், சைவ வைஷ்ணவ மதங்களைத் தமிழ்வாயிலாய்ப்பரப்புவதற்கென்று ஏற்பட்ட மடங்களும், பரோபகாரத்தின்பொருட்டு ஸ்தாபிக்கப்பட்டதும்

பெருவருவாயுடையதுமான தர்மஸ்தாபனங்களும், ஆலயங்களும் முதலிய பலமார்க்கங்கள் உள. சோழஅரசர்கள் காலத்தில் ஆலயங்களில் வித்தை கற்பிக்கப்பட்டது என்பது கல்வெட்டுக்களால் தெரிகிறது. தமிழர்களான நாட்டுக்கோட்டைநகரத்தார் கோயில்கட்டுவதிற் பணம் செலவழிப்பதுபோல மதாபிமானத்தைப் பரப்புவதற்கு முக்கியகாரணமாயுள்ள தமிழ்க்கல்விக்கென்று சில ஆண்டுகளுக்குக் கொடுத்துவந்தாற் பெருந்தொகை சேருமே. தமிழ்பேசுபவர்களாயும் தமிழில் அபிமானமுள்ளவர்களாயுமுள்ள மகம்மதிய, கிறிஸ்தவப் பிரபுக்கள் எத்துணையர் உளர். அமெரிக்காவிற் கல்வியபிவிர்த்திக்காகப் பெருந்தனத்தைப் பிரபுக்கள் கொடுக்கின்றனர். கிரோசின் எண்ணெய்வியாபாரத்தால் திரண்டமுதல் குவித்திருக்கிற ராக்பெல்லர் என்பவர் கல்வியபிவிர்த்திக்காக ஒரு தடவையில் 9 கோடிரூபா கொடுத்தார். அப்படிக்கொடுக்கும் தனவந்தர் அந்நாட்டிற் பலர். இக்காலத்தில் தமிழை அபிவிருத்திசெய்துவந்த தமிழரசர்களில்லை. ராஜாங்கத்தார் ஆங்கிலேயர்; தமிழின் அருமை அறியாதவர். பிறநாடுகளில் நடப்பதுபோல நமதுநாட்டார் தங்கள் முன்னேற்றத்திற்கு வேண்டியவற்றை ஏன் தாங்களே செய்துகொள்ளக்கூடாது. முயற்சிசெய்தால் முடியாதகாரியமும் உளதா? இரண்டு கோடிரூபாயின்வட்டித்தொகையைக்கொண்டுதமிழபிவிர்த்தியைத்தாராளமாய்ச் செய்யலாமே. தமிழினிடத்து உண்மையன்போடு உழைப்போர் பலர் வேண்டும். பட்டத்திற்கும் பதவிக்கும் பாடுபடுவோர் தமிழரில் எத்துணையர் உளர்? சட்டசபையின் அங்கத்தினராக அழிக்கும் தொகை எவ்வளவு? ஒருவர் லக்ஷரூபா செலவழித்தனராம். சட்டசபை அங்கத்தினராயிருக்கப்போவதோ சில ஆண்டுகளே. அங்கத்தினராகியும் செய்யும் காரியமென்ன? ஒருதடவை ஒருதமிழர் முனிசிபல் கௌன்சிலாகச் சுமார் 20000 ரூபா செலவழித்ததை நான் அறிவேன். மற்றொருவர் தேவஸ்தானம் கமிட்டிமெம்பராகச்செலவழித்தது 60,000 ரூபாவை எட்டும். பட்டம் அடைவதற்குச் சிலர் அழிக்கும் தொகையைக்கேட்டால் ஒருவரைப் பிரமிக்கச்செய்யும். ஒருவர் ஒருதடவையில் 70,000 ரூபா செலவழித்தனர் என்கின்றனர். பலர் பிறர்மெச்சச்சொல்லிக்கொள்ளுவதுபோல் உண்மையான அன்பு தமிழினிடத்து வைத்திருப்பரானல் தமிழ்க்கல்வி நாளொருமேனியும் பொழுதொருவண்ணமுமாய் ஓங்கிப் பரவுமே. தமிழ்வித்தியாசாலைகளும், சங்கங்களும், பத்திரிகைகளும் பெருங்கணக்கினவாய் ஏற்படவேண்டும். புத்தகங்கள் செவ்வனே அச்சிடப்பட்டுக் கிரமமானவிலைக்கு முட்டின்றி யாவர்க்கும் கிடைக்கும்படிசெய்யவேண்டும். தமிழ்ப்புலவர்களனைவரும், தமிழ்க்கு அன்புபூண்ட செல்வவந்தர் முதலியோரும் ஆண்டுக் கொருமுறையாவது பலநாள் கூடியிருந்து பாஷாபிவிருத்திக்குரிய உபாயங்களை ஆராயவேண்டும். தமிழினிடத்து உண்மையன்பும் ஒத்தமனமுமிருந்தால் தமிழ்மொழி உலகத்திலுள்ள எந்த மொழிக்கும் எவ்வகையினும் தாழ்ந்ததன்றென்று சொற்பகாலத்திற் காட்டலாம். தமிழுக்கென்று உண்மையில் உழைத்தவர்களிற்

காலஞ்சென்ற சில பெரியோர் பெயரை ஈண்டுக் குறிக்கின்றேன். அவர்கள், ஸ்ரீமான்களான ஆறுமுகநாவலர், பாண்டித்துரைச்சாமித்தேவர், தாமோதரம்பிள்ளை, கனகசபைப்பிள்ளை என்பவராவர். இவர்கள் காலத்திற்குமுன் பலர் இருந்தனர். பாண்டித்துரையில்லாவிட்டால் இப்பொழுது மதுரையில் நிலைபெற்றிருக்கும் தமிழ்ச்சங்கமேது? செந்தமிழ்ப்பத்திரிகையேது? புத்தகசாலையேது? வித்தியாசாலையேது? சங்கத்தச்சில் வெளிவந்துள்ள புத்தகங்கள் ஏது? ஆறுமுகநாவலர் பொன் நிலமாதராசையை அறத்துறந்து நல்லபதவிபெறுவதை வெறுத்துத் தமிழையும் கடவுளிடத்தன்பையும் பாவச்செய்வதே பிறந்தபயன் எனக்கொண்டு இரவும் பகலும் உழைத்தனர். தம்முயற்சிக்கு நேரிட்ட இடையூறுகளை அவர் பொருட்படுத்தவில்லை. வண்ணார்பண்ணையில், சைவப்பிரகாசவித்தியாசாலையை நிலைநாட்டி அதைநடத்தக் கையிற் பொருளில்லாமல் அரிசிப்பிக்ஷையெடுத்து அதன் உதவியைக்கொண்டு நடத்தினர். சிதம்பரம் சைவப்பிரகாசவித்தியாசாலை யாருங்கொண்டாடும்படி செவ்வனே நடைபெறுகின்றது. இவர் அச்சிற்பதித்து வெளியிட்ட தமிழ்ப்புத்தகங்கள் எத்தனை? அவர் ஒருவர் முயற்சியால் தமிழ்க்கல்வி எவ்வளவு பரவியது? பல ஆறுமுகநாவலர்களை அவதரிக்கச்செய்ய வேண்டுமென்று கடவுளைப்பிரார்த்திக்கிறேன். தாமோதரம்பிள்ளை, கனகசபைப்பிள்ளை இருவரும் உத்தியோகத்திலிருந்தவராயிருந்தும் தமிழுக்கு உழைத்ததை அறியாதார் யாவர்? இவர்கள் மேகத்தைப் போல் ஒருவகைக் கைம்மாறும்வேண்டாது உழைத்தவர்களாவார்கள்.

தமிழைக்கற்றறிந்தோரெல்லாம் தமிழ்க்கல்வியைப் பரப்புவதற்கு முயலவேண்டும். சிலர், இலக்கணக்கொத்துடையார் "முற்காலத்துப் போதகாசிரியர்—மொழிகுவர் மறையார் அருமையாம் விதிகளை—வழிவழி நின்று வழங்கற் பொருட்டே' "இக்காலத்தார் என்பய னினைந்தோ—இசையார் தாமு மிசையார் பூமியில்" (பாயிரம்—கக) என்று கூறியதற்கு இலக்காகின்றனர். அவர்கள் ஒழுக்கம் மாறவேண்டும். சான்றோர் ஒருவர் கூறியவார்த்தைகளை எழுதி இதை இம்மட்டில் முடிக்கின்றேன். அது, "தங்கள் சுயபாஷையின் வன்மையாகிய செல்வம் கொள்ளை போய்க்கொண்டிருக்கும்பொழுது ரோஷமாவது முயற்சியாவது இல்லாமல் வேடிக்கைபார்த்துக்கொண்டிருக்கும் அறிவீனத்தைமேற்கொண்ட நாட்டார், பிறநுதவியை நாடாது தனமுயற்சியுள்ள ஜனங்களுக்குரிய மதிப்பையும் மரியாதையையும் இழந்துபோகிறார்கள்; நாகரீகம்பெற்ற உலகிலுள்ள நாட்டார்களிடையே தங்களுக்குக் கிடைத்திருக்கக்கூடிய அந்தஸ்தினின்றும் தாழ்த்தப்படுகிறார்கள்" என்பது.

தமிழ்மொழி தழைத்தோங்கி எல்லாத்துறைகளிலும் வளரத்தக்க ஊக்கத்தையும் முயற்சியையும் தமிழ்மக்களுக்குக் கொடுத்து எல்லாம் வல்ல இறைவன் அருள்புரிவானாக. சுபம். சுபம். சுபம்.

பழந்தமிழ் நூற்சொல்.

பழந்தமிழ் நூல்களில் வருஞ் சொற்களின் சுவரூபத்தை நிரூபித்து நிச்சயஞ்செய்தலும், அவற்றின் பொருள்களை அறிந்து நிச்சயஞ் செய்தலும் இலாகவமான காரியமல்ல. பலவகைநிகண்டு நூல்களின் பயிற்சியும், பலவகைத் தமிழ்நூல்களின் பயிற்சியும், நல்லாசிரியர்வாய்க் கேட்டலும் வேண்டும். நற்றிணை, குறுந்தொகை முதலிய நறுந்தமிழ் நூல்களிலே அருஞ்சொற்கள் எத்தனையோ வருகின்றன. அழுந்து, சேத்து, ஆண்டலை, புகவு, பாசு, மாறு முதலியன; சில சில சொற்களை நோக்குவாம்.

நற்றிணையிலே உ-ங் கவியிலே "அழுந்து பட வீழ்ந்த-பெருந் தண் குன்றத் தொலிவ வீந்து" என்புழி "அழுந்து" என ஒரு சொல் வருகின்றது. அழுந்து என்பது ஆழம் எனப் பொருள்படும். "குண்டழுந்தொடுகயங்கள்கூறுகெம்பீரமாழம்" என்பது சூடாமணி நிகண்டு. அடுத்துநின்ற வீழ்தல் என்பது கீழேபோதல் எனப் பொருள்படும். "பார்பக வீழ்ந்த" எனப் பின்னும் வரும். "அழுந்து படவீழ்ந்த" என்பது ஈந்துக்கு விசேடணம். உரைகாரர் அதற்கு "ஆழ்ந்துபடக்கிடந்த" என உரை கூறி "அழுந்துபடல்-ஆழ்ந்துபடல் (தொல். சொல். சOரு) "அந் நாற்சொல்லும்" என்பதன்கட்கிடந்த "காட்டல்வலிய" என்பதனால் "குறுக்கல் விரித்தலாகிய இருவகைவிகார முங் கொள்க" என்று விசேடவுரையுங் கூறினர்.

ருரு-ங் கவியிலே வருஞ் சேத்து என்பதற்கு உரைகாரர் "கருதி" என உரை கூறினர். அப்பொருளிலேவருவது சேத்து என்பதா? செத்து என்பதா? உற்பத்தி யாது? தென்மொழியா? வடமொழியா?

ரு-ங் கவியிலே வரும் அற்சிரம் என்பதற்கு முன்பனிக்காலம் எனப் பொருள் கூறினர், முன்பனிக்காலத்தை உணர்த்துவது அச்சிரம் என்பதா? அற்சிரம் என்பதா? சிலப்பதிகாரத்திலே ஊர்காண் காதையிலே அச்சிரம் என வருமாறென்னை? உற்பத்தி யாது? வடமொழியா? தென்மொழியா? பிங்கல திவாகரங்களிலே எங்ஙனங் கூறப் பட்டது.

௯௮-ம் கவியிலே "மெல்லம்புலம்பன்" என ஒரு சொல் வருகின்றது. அது நெய்தனிலத்தலைவன் எனப் பொருள்படும். சூடாமணி நிகண்டுந் தொல்காப்பியப் பொருளதிகாரவுரையும் அதற்குச் சான்றாகும். உரைகாரர் "மெல்லிய கடற்சேர்ப்பன்" என்றார். மெல்லிய என்பதற்குச் சான்று யாது? திருக்கோவையாருரைகாரர் எப்பொருள் கொண்டார்? புலம்பு என்பதன் பொருள் யாது?

௯௯-ம் கவியிலே "ஆண்டலைமதிலாகவும்" என்புழி வரும் ஆண்டலை என்பது ஆண்டலைப் புள்வடிவமாகச் செய்துவைத்த பொறி எனப் பொருள்படும். அது சிலப்பதிகாரத்திலே அடைக்கலக்காதையிலே வரும் "ஆண்டலையடிப்பு" என்புழி உரையாற் பெறப்படும். உரைகாரர் "அரண்டலை எனப் பாடங்கொண்டு "அரண்மிக்க" என உரையுங் கூறினர். தலை என்பது மிகுதியை உணர்த்துமா? பின்னர் "அரண்கடந்த" என்பதனோடு மாறுபடாதா?

௯௰-ம் கவியிலே வரும் "வராற் பெருந்தடி மிளிர்வையோடு புகர் வையரிசி" என்புழி உரைகாரர் தடி என்பதற்குத் தடிந்த என்றார். தடி என்பது தசையன்றோ? மிளிர்வை—"ஆணத்தின்மேலிடப்படுவது" என்றார். இதற்குப் பிரமாணம் யாது? புகர்வு—உணவு என்றார். பிரமாணம் யாது? உணவை உணர்த்துவது புகா என்பதா? புகர்வு என்பதா? புகவு என்பதா?

௪௫-ம் கவியிலே வரும் "பெருநீர்விளையுளெஞ்சிறுநல்வாழ்க்கை" என்புழி பெருநீர்—கடல். இது பிங்கலநிகண்டாற் பெறப்படும். விளையுள்—விளைவு; மீன் உப்பு முதலியன. உரைகாரர், "கடனீரை விளைவயலாகக் கொள்ளுகின்ற" என்றார். இதுவும் பொருந்துமா?

௭௨-ம் கவியிலே வரும் "உயிரோரன்ன செயிர்தீர் நட்பின்" என்புழி ஓர் என்பது இன்னோரன்ன என்புழிப் போல அசைநிலையாய் வந்ததா? ஒன்று என்பது குறித்துவந்ததா? ஒன்று என்பது குறித்தற்குப் பிரமாணம் யாது? "எழுத்தோரன்ன" (தொல்) "அவற்றோரன்ன" (தொல்) என்புழிவரும் ஓர் என்பது எங்ஙனங் கொள்ளப்படும்;

இறையனாரகப்பொருளுரையிலே "வேத்துணையோர் பரிபாடல்" என ஒரு பெயர் வருகின்றது. அதனைப் படியெடுத்துத் திராவிடப் பிரகாசிகைகாரர் இரண்டிடத்திலே வரைந்தனர். அவர்போல வேறும் பலர் பத்திரிகைகளிலே வரைந்தனர். அதனை நாம் மறுத் துரையாடி வேறுகத்திருத்தி முன்னொரு செந்தமிழில் வரைந்தாம் அந்தத் திருத்தத்தை அங்கீகரித்து அறிஞர்களாகிய செந்தமிழ்ப்பத் திராதிபர் ஸ்ரீமாந் திரு. நாராயணையங்காரவர்களும், பரீக்ஷகர் ஸ்ரீமாந் வி. முத்துச்சுவாமியையரவர்களும் சான்றுரை கூறினர். இங்ஙனமாக வும் பின்னும் பலர் "வேத்துணையோர்பரிபாடல்" என்பதை அங்கீ கரித்து, தமிழ் என்பதைப் பற்றித் தாம் எழுதும் புத்தகங்களிலும் பத்திரிகைகளிலும் எழுதுகின்றார்கள். சில மாணவகர் விடைப்பத் திரத்திலும் எழுதினர். இங்ஙனமாயின்; செந்தமிழ் எங்ஙனம் வளரும்?

திராவிடப்பிரகாசிகையிலே தென்மொழி என்பதற்குக் கூறிய "அழகியமொழி" என்னும் பொருளும், எடுத்துக்காட்டுவமை என்பதற் குக் கூறிய வடமொழிப்பெயராகிவரும் "நிதர்சனம்" என்பதும், திரையன்மாறன், கருங்கோழியும் மோசியும் என்னும் பெயர்களும், பிரகதாரணியம், ஆதிகவிராசன் என்னும் பெயர்களும், சடுதி, கிரகம் முதலிய சொற்களும் "தேவர்குறள்" என்பதிலே "முனிமொழியும்" என்பதற்குக் கூறிய முடிபும், இராமபிரானுடைய முடிசூட்டு இராமா யணத்திலே உத்தரகாண்டத்திலே என்ற கதையும், சில இரகுவம்சக் கதையும் திராவிடகோகிலம் முதலியவைகளிலே மறுத்துரையாடப்பட் டிருக்கின்றன. படிப்போர் யாவருந் தேடிப்படித்தால் திருத்தங் காண லாம். பொருந்தாது என்போர் நமது கூற்றுக்களை மறுத்துரைபாடுக.

பதினெண்கீழ்க்கணக்கிலே வரும் "இன்னாநாற்பது, இனியாநாற் பது என்னும் இரண்டனுள் இனியாநாற்பது என்பது "இனியவை நாற்பது" எனவுங் கொள்ளப்படுகின்றது. இரண்டும் ஆகாரவீற்றுச் சொற்களல்லவா? இலக்கணவிளக்கநூலார் எங்ஙனம் கொண்டார்?

சிவஞானசித்தியாரிலே ௨-ம், சூத்திரத்திலே ௭௰-ம் கவியிலே வரும் "போசயித்திரு" என்பதைப் "போகசயித்திரு" என்று வழங்குகின்றார்கள். போசயித்திரு உண்பிப்பவன். இது போத்திரு என்பதன் பிறவினை. சிவாக்கிரயோகிகள் "ஹொஜயிதா" என்பது வருஞ் சொன் மாலையுங் காட்டுவர். இவ்வாறாய சொற்களைத் திருத்துதல் செந்தமிழ் வளர்ச்சிக்குக் காரணமாகும் என்பது நமது கருத்தாகும். படிப்போர் தங்கருத்தையுங் கூறக்கடவர்.

இங்ஙனம்,

அ. குமாரசுவாமிப்பிள்ளை.

சுன்னாகம்.

கலித்தொகை-ஐயநீக்கம்.

முன்னுரை:—'கற்றறிந்தோர்போற்றுங் கலி'த்தொகையினை நன்கு ஆராய்ந்துணர்ந்த காலஞ்சென்ற என் நண்பர் ஸ்ரீமான். S. இராதாகிருஷ்ணையரவர்கட்கு, அத்தொகையினை,'த் தொகுத்தார்', 'இயற்றினார்' ஆகிய இருவேறு பகுதியினரைப்பற்றி எழுந்த ஐயங்காரணமாகச் செந்தமிழ் 11-ந் தொகுதியில்வெளிவந்த பொருளுரைக்கு விடையாக முன்னர் இஃது எழுதப்பெற்றது. பின்னர் இவ்வாராய்ச்சிக்கு இன்றியமையாததாயிருந்த 'கலித்தொகை ஏட்டுப்பிரதி'யினையும் என் நண்பர் 'பெயர் விழையான்' என்பாரிடமிருந்து தருவித்துக்காட்ட ஐயரவர்களின் ஐயம் நீங்கிற்று. அன்னோர் ஐயம் நீங்கவே பன்னாள் சோர்வாக விடப்பெற்ற இவ்வாராய்ச்சி பிறர்க்கும் பயன்படுமாறு கருதிச் சில நண்பர் வேண்டுகோளின்படி இப்போது வெளியிடலாயிற்று.

ஏடு:-ஐயரவர்களுக்குக் காட்டிய ஆசிரியர் நச்சினார்க்கினியார் உரையுடன் முற்றிய (பூரணமான) கலித்தொகை ஏடு ஒன்று 16¾ அங்குல நீளமும் 2½ அங்குல அகலமுமுடைய 535 பக்கங்களைக்கொண்டது. பக்கம் ஒன்றினுக்கு வரி 11 உடையது. இற்றைக்கு 229 வருடங்களுக்குமுன்னர் [கொல்லம் ௮௱௬௰௪-ம் ஆண்டு விபவ வருஷம் புரட்டாசி மாதம் 2௳] எழுதப்பெற்றது. அவ்வேட்டில், நூல் தொகுத்தார், இயற்றினார், கோப்புமுறை, நூற்பெருமை என்பவைகளைப்பற்றி அடியிற் காட்டிய பாக்கள் வரையப்பெற்றுள்ளன.

கலிகண்டார்.

1. பெருங்கடுங்கோ பாலை குறிஞ்சி கபிலன்
மருதனிள நாகன் மருத—மருஞ்சோழ
னல்லுத் திரன்முல்லை நல்லந் துவனெய்தல்
கல்விவலார் கண்ட கலி.

கலிகோப்புமுறை.

2. போக்கெல்லாம் பாலை புணர்த னறுங்குறிஞ்சி
யாக்கமளி யூட லமர்மருத—நோக்கொன்றி
யில்லிருத்தன் முல்லை யிரங்கியபோக் கோநெய்தல்
புல்லுங் கலித்தொகைகோப் பு.

கலிதொகுத்தான்.

3. நாடும் பொருள்சான்ற நல்லந் துவனுசான்
சூடுபிறைச் சொக்கன் றுணைப்புலவோர்—தேடுவோர்
கூட்டுணவே வாழ்த்தோடு கொங்காங் கலியிணையே
யூட்டினான் ஞாலத் தவர்க்கு.

கலியின்பெருமை.

4. திருத்தகு மாமுனிசிந் தாமணி கம்பன்
விருத்தக் கவிவளமும் வேண்டேம்—திருக்குறளோ
கொங்குவேண் மாக்கதையோ கொள்ளேம் நனியார்வேம்
பொங்குகலி யின்பப் பொருள்.

[இவற்றுள் இரண்டாம்பாட்டுள் நான்காம் அடி 'புல்லுங்கலிமுறை கோப்பு' என்றிருப்பதாகவும், அது கொற்கைப் பிரதியிற் கண்டபாடம் எனவும் தென்னாட்டுநண்பர் ஒருவர் எனக்கு வரைந்துள்ளார்.] இந் நான்குவெண்பாக்களும் ஏட்டின் முகதலையிற் பொறிக்கப்பட்டுள்ளன. யாவரால் இவை பாடப்பட்டன என்பது ஆராய்தல்வேண்டும். இவற்றுற் கலித்தொகை 'பாலை, குறிஞ்சி, மருதம், முல்லை, நெய்தல்' என்ற முறையே ஐந்திணையாகக் கோக்கப்பெற்றதென்பதும், அவ்வைந்திணையினையும் பாடினோர் முறையே, 'பெருங்கடுங்கோ, கபிலன், மருதனிள நாகன், சோழன் நல்லுத்திரன், நல்லந்துவன்' என ஐவராவர் என்பதும் அவ்வைவருள் 'ஆசிரியன் நல்லந்துவன்' என்பார் அத்தொகைக்குரிய கடவுள்வாழ்த்துப்பாடி, அவ்வைந்திணையும் முறையாகக் கலித்தொகை என்றபெயருடன் தொகுத்தார் என்பதும் பிறவும் நன்கு புலனாகின்றன.

இனி, இந்நான்கனுள் இரண்டாம்பாட்டுக் கலித்தொகை ஒன்றற்கே உரியதாதலை அறிஞர் நன்குணர்வர், திணைநூல்களுள், பாலைத்திணையை முதலாகவைத்து யாக்கப்பெற்றநூல் பிற இன்மையின். இங்ஙனமாகவும் இவ்வெண்பா சிறிதுசிறிது பாடபேதமாக இம்முறைவைப்பே தன்வைப் பாக் கொண்டதாக நாற்கவிராசநம்பியகப்பொருள்விளக்க மூல வேட்டி லும், உரை வேட்டினிறுதியிலும் காணப்படுகின்றது; அச்சிடப்பட்டு மிருக்கின்றது [அகப்பொருள்விளக்கம், மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கப்பதிப்பு 187-ம் பக்கம்; களத்தூர் வேதகிரிமுதலியார்பதிப்பு 179-ம் பக்கம்]. அகப்பொருள்விளக்கநூலுடையார் தாம்கொண்ட திணைமுறைவைப் போ—'குறிஞ்சி, பாலை, முல்லை, மருதம், நெய்தல், என்பது. 'சோல் விரித்த நூலின்றேகை' என்ற ஈற்றடி வேறுபாட்டினைக் கொள்ளினும், இந்நேரிசை இத்தொகை ஒன்றனுக்கே யுரித்தாதலைப் பாவைநோக்கி யுணர்க. ஆகவே, அகப்பொருள்விளக்கச்சூத்திரம் வகுத்து, உரையும் எழுதினர் என்று சொல்லப்படும். நாற்கவிராசநம்பி என்பார் இருந்த பாண்டியன் குலசேகரன்காலத்திலேயே இப்பாட்டு வழங்கியிருத்தல் ஒர்க. இஃதொன்றோ ?

நான்காம்பாட்டாகிய 'திருத்தகுமாமுனி' என்பது சில பாடபேதங்க ளுடன் சீவகசிந்தாமணி உரையேட்டின் இறுதியிற் காணப்படுகின்றது. அச்சிடப்பட்டுமிருக்கின்றது; [சிந்தாமணி இரண்டாம்பதிப்பு 916-ம் பக்கம்] பாடபேதம் ஒருபுறமிருக்க, இஃது ஒரு பழம்பாட்டே என்பது நிறுவப்பெறும், இம்முறையான் இவ்விரண்டுபாட்டினைச் சார்ந்திருக்கும் கலித்தொகையின் தொடர்பான ஏனைய இரண்டுவெண்பாக்களும், புரா தன வேட்டிற் காணப்படும் விதத்தில், பழையனவாகவே நிச்சயிக்கப்படும்.

அங்ஙனமாயின் இத்தொகையினை முதன்முறையாக அச்சிற்பதிப் பித்துத் தமிழுலகிற்குப் பேருபகாரஞ்செய்த ஸ்ரீமான். சி. வை. தாமோ தரம்பிள்ளையவர்கள் இப்பாட்டுக்களைக் காட்டாமை என்னையெனின், கலித்தொகை உரைமுற்றிய பிரதி ஒன்றேனும் அக்காலத்தே அவர்க்குக் கிட்டாமையானும், 'அங்கொருபகுதியும், இங்கு சிலபகுதியுமாகக் கிடைக்கப்பட்ட' உரை அபூர்த்தியான சில பிரதிகளில் இவைகாணப் படாமையானும் என்க. பூரணமான உரைப்பிரதி இன்மையால் நேர்ந்த வையும் பிறவும், கலித்தொகை அன்னோர் பதிப்புரை 28–29–30–ம்

பக்கங்களை நோக்கப் புலனாகும். 'தொகுத்தார்', 'நூல்கோத்தார்', 'பாட்டால் தொகுக்கப்பட்டது' எனப் பன்முறை இத்தொகை உரையாசிரியரும், பிறநூல் உரையாசிரியரும் எழுதியிருப்பதனையும் நோக்கியுணர்க.

ஒரு தொகையாகப் பலநூல்களினின்றும் திரட்டப்பெற்ற பாக்கள் 'செய்யுட்கோவை' [இது சான்றோர் செய்யுட்கோவை' எனவும் 'அகத்திரட்டு' எனவும் வழங்கும். தொல்காப்பிய உரையாசிரியராகிய ஆசிரியர் இளம்பூரணவடிகளால் எடுத்துப் பாராட்டப்படுகின்றது.] புறத்திரட்டு, எனவழங்கப்பெற்றாற்போன்று,பலர்பாடிய பற்பல வகையுற்ற பாக்களுள், கலிப்பாக்களைத் தந்தொகைக்கு ஏற்பக்கொண்டு, திணைக்கு உட்படுத்தி, வரம்பிட்டு முறைபடச் செப்பஞ்செய்து, அமைத்துத் தொகுத்தார் ஆசிரியர் நல்லந்துவனார் என்க.

இதனை, 'மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கம்' என ஒன்று இக்காலத்து நிறீஇய சீமான் பாண்டித்துரைத்தேவர் என்பார் காசிகாண்டம் தீர்த்த மகிமை யுரைத்தவத்தியாயம் 7-ம் செய்யுளாக உள்ள—'சத்தியந்தானஞ் சம்மதம்' என்றதைத் தமது 'பன்னூற்றிரட்டு' என்னும் நூலுள், இடத்திற் கேற்றவாறு 'ஒழுக்கம்' என்னும் அதிகாரத்துப் பத்தாம்செய்யுளாக அறத்துப்பாலுள் தொகுத்து அமைத்தமை ஒப்பக் கொள்க. இங்ஙனம் தொகுத்தமைத்தலை நுண்ணறிவொடு நோக்கலே சிறப்புடைத்து. உதாரணமாகக் கலித்தொகையில்வரும் கலிவெண்பாக்கள் எட்டு; அவற்றுள் நான்குபாட்டினை, முதலாவதாக உள்ள பாலைத்திணையுள் ஆறாறு பாட்டுக்கு ஒன்றாக முறையே 6–12–18–24–என்ற இலக்கப்பாட்டாகவும், இரண்டாவதாக உள்ள குறிஞ்சித்திணையுள் முதல், இடை, கடையுள் முறையே ஒவ்வொன்றாக மூன்றுபாட்டினை 1–15–29 என்ற இலக்கப்பாட்டாகவும் வைத்தமைத்தமை காண்க. இவற்றின் காரணம் உய்த்துணர்க. இங்ஙனம் அமையப்பெற்றவை பல. ஆசிரியத்தால் ஒவ்வோர் பகுதியைக் குறைவறப் பாடினார் பாடல்களை ஒவ்வொருதிணையெனவகுத்துத் தொகுத்தமைக்கு ஐங்குறுநூறு ஒரு சிறந்த உதாரணமாம். கலிவகையின் தொகுப்பே பற்றாக உட்கொண்டு தொகுக்கப்பெற்ற இத்தொகை, பாலை, குறிஞ்சி, மருதம், முல்லை, நெய்தல் என்ற ஐந்திணைக்கும் முறையே 35–29–35–17–33 பாக்களைக்கொண்டு எண் மொத்த அளவில் கடவுள்வாழ்த்து ஒன்று உளப்பட 150 ஆக முடிவுற்றது என்பதாம்,

அங்ஙனமாக, 'அளவிலா வியப்புடன் கலித்தொகைக்கு உரையெழுதிய உச்சிமேற்புலவர்கோள் நச்சினார்க்கினியர் மேலேகண்ட ஐவர் பெயரையும் எங்கேயாவது சூசிப்பித்திருக்கக் கூடாதா', என்பார்க்கு, அவ்வுரையாசிரியர் இந்நூலில் ஓரிடத்தோ! பல்வேறிடங்களிலும் இவ்வுண்மையைச் சூசிப்பித்துள்ளார்; நுணுகியாராயின் அவை தெற்றென விளங்கும் எனக் கூறிவிடுக்க. அவ்விடங்களுள், சில ஈண்டுக் காட்டப்படும்.

I. கடவுள்வாழ்த்து—'ஆகலின் ஈண்டு ஆசிரியர் நல்லந்துவனார் கோத்தார். [கலித்தொகை பக்கம் 6]

II. (நெய்தற்கலி, 25) 'சொல்லெச்சமும் குறிப் பெச்சமுமாகத் தம்பேரறிவுதோன்ற ஆசிரியர் நல்லந்துவனார் செய்யுள்செய்தார்.' [கலி பக்கம் 449].

III. 'இம்முறையே கோத்தார் நல்லந்துவனார்' [கலி. இறுதி-பக்கம் 487]

IV. 'இத் தொகையில் ஒத்தாழிசை செய்தார். [கலி பக்கம் 11-வரி 14]

அற்றேல், 'ஊர்க்கானிவந்த' என்ற பாட்டுள் 'ஞாழல் முடித்தாள்' என நெய்தற் றலைவிபோலவும், 'ஊர்க்கானிவந்த பொதும்பர்' என்றதனான் மருதத்துக் கண்டோன்போலவுங்கூறிக் குறிஞ்சிப்பொருளாகிய புணர்தனிமித்தம் (உரிப்) பொருளாக முடித்தான்' [கலித்தொகை பக்கம் 170 வரி–10–13] இதனுள், முடித்தான் என்பது யாரைச்சுட்டியது எனின், அத்திணைக்குரிய பாவியற்றிய கபிலரைச் சுட்டியது என்க. பின் அப்பாட்டின் இறுதியுரையுள் இது புணர்தல்நிமித்தமாதலிற் குறிஞ்சியுட்கோத்தார்' [கலி. பக்கம் 171-வரி 22] என்றதில் கோத்தார் என்பது ஆசிரியர் நல்லந்துவனாரைச் சுட்டியது. ஆசிரியர் நல்லந்துவனார், கபிலர்பாடிய பல பாக்களுள் தந் தொகைக்கு வரம்பாக எடுத்துக்கொண்ட 29 கலிப்பாக்களுள் ஒன்றாக உள்ள இப்பாட்டினை வேறிடம் கோவாது திணைமயக்கமுள்ளதென்னும் உரிப்பொருள் உட்கிடையாக காட்டிக் குறிஞ்சித்திணையுள்ளேகோத்தார் என்பது அறிக. பிறவும் இவ்வாறே விளங்க எடுத்தோதின் விரியுமாதலி னிவ்வளவிற் சுருக்கலாயிற்று.

சே. சிவஞானம்பிள்ளை,

சென்னை.

ஸ்ரீ:

சோதிடக்குறிப்புகள்.

(Some Astronomical Notes.)

[வராஹமிஹிரர் என்னும் வடமொழிவானநூலாசிரியர் (கி. பி. 520ல்) இயற்றிய பஞ்சசித்தாந்திகை என்னும் நூலிலிருந்து நமது தேசசரித்திரம், தமிழின்சரித்திரம், நமதுதேசத்தின் பழம்பெருமை முதலியவற்றைப்பற்றி ஆராய்ச்சி எழுத ஆதரவாகக் காணப்படும் சில குறிப்புக்கள், இங்கே பொறுக்கித் தொகுக்கப்பட்டுள்ளன. R. S. N.]

அத்யாயம் I.

3. இந்நிலைமையில், 1. பௌலிசம், 2 ரோமகம், 3. வாசிட்டம், 4. சௌரம், 5. பைதாமஹம் என ஐந்து சித்தாந்தங்க ளிருக்கின்றன.

இவ்வைந்தில் பௌலிசத்துக்கும் ரோமகத்துக்கும் லாடதேவர் உரை யெழுதியிருக்கின்றார்.

இதற்கு ஸுதாகரர் எழுதிய உரையில்,

(ஸூர்யன் அருணனைநோக்கிச் சொல்லுவது:—)

(1) பைதாமஹம், ச (2) ஸௌரம், ச
(3) வாஸிஷ்டம், (4) பௌலிஶம், ததா
(5) ரோமகம், சேதிகணிதம்
பஞ்சகம் பரமாத்புதம்.

இவற்றில், பைதாமஹம் பிரும்மாவினால் வஸிஷ்டருக்கும், வாஸிஷ்டம் வஸிஷ்டரால் பாராசரர்க்கும், பௌலிஶம் புலிசமஹரிஷியால் கர்க்கரிஷிக்கும், ரோமகம் என்னால் ரோமகனுக்கும் உரைக்கப்பட்டன. ஸௌரமும் என்னால் உரைக்கப்பட்டதே.

பிராம்மண சாபத்தால் நான் யவனஜாதியிற் பிறந்தேன். ரோமக நகரில் உரைக்கப்பட்டதால் ரோமகம் என்று பெயர். என்று காணப்படுகிறது.

1/8 சகம் 427 சைத்ர சுக்லபக்ஷாதி திங்கட்கிழமை யவனபுரத்தில் அர்த்தாஸ்தமனமாகும் நேரம் முதல் வராஹமிஹிரர் வானநூல் கணனாரம்பம்.

18/21. வாரம் வழக்கிலிருந்ததென்பதைக்காட்டக்கூடிய சில குறிப்புக் கள் உள.

3/23. மேஷமாதமுதல்தெய்தியும் துலாமாதமுதல்தெய்தியும் விஷு தினங்கள்.

3/25. மகரமாதமுதல் மிதுனமாத முடிவுவரை உத்தராயணம். கடகமாதமுதல் தனுர்மாத முடிவுவரை தக்ஷிணாயனம்.

4/1. (ஷஷ்டி ஸதத்ரய) பரிதே:

வர்க்க தஸாம்ஸாத் பதம் ஸ விஷ்கம்ப:

$$விஷ்கம்பம் = \frac{பரிதி}{\sqrt{10}}$$

பரிதி = சக்கரவட்டம். circumference.

வர்க்கம் = square.

பதம் = மூலம் sq. root.

ஷஷ்டி ஸதத்ரய = 360 அம்சமடங்கிய

விஷ்கம்பம் = diameter = வ்யாஸம்,

அத்யாயம் 13.

விண்மண்டலம்.

(1) பூமி உருண்டைவடிவானது. அது, காந்தத்துக்கு நடுவே யுள்ள இரும்புபோல அம்பரத்தில் தொங்குகிறது.

(2) ஸுமேரு (North pole) என்பது தேவர்வஸிக்குமிடம். குமேரு (South pole) என்பது அசுரர் வஸிக்குமிடம்.

(3) நீரிற்றோன்றும் நிழல்போலத் தேவரும் அசுரரும் பரஸ்பரம் தலைகீழாகப் புலப்படுவார்கள்.

(4) ஸுமேரு உச்சிக்குநேரே உத்தரத்ருவமுள்ளது. நக்ஷத்ர மண்டலம் அதைச் சுற்றிவருகிறது.

(7) பூமி சுற்றிவருவதாய்க் கூறுவது தவறு.

(9) சூரியன், தேவர்க்கு வலஞ்சுற்றுவதாகவும், அசுரர்க்கு இடஞ் சுற்றுவதாகவும், இலங்கைவாசிகளுக்கு நேர் உச்சியிலிருப்பதாகவும் புலப்படும்.

(10) மிதுனமாதக்கடைசியில் சூரியன் பூமத்யரேகைக்குவடக்கே 24-ம் அம்சத்தில் அவந்திக்கு நேரே உச்சியிற் புலப்படும்.

(14) பூமியின்பரிதி = circumference.

= 12 ராசிமண்டலம்

= 360 அம்சம்

$= 360 \times 8\frac{8}{9} = 3200$ யோஜனை

(17) உஜ்ஜயினியும் இலங்கையும் ஒரே துருவாம்ச (meridian)த்தி லிருப்பதால் அவ்விரண்டுநகரத்திலும் ஒரேசமயத்திற் சூரியன் உச்சத் திற் புலப்படுவான்.

(19) ஸுமேருவுக்கும் இலங்கைக்குமுள்ளதூரம் 800 யோஜனை யாகும். ஸுமேருவுக்கும் அவந்திக்குமுள்ளதூரம் $586\frac{2}{3}$ யோஜனை யாகும்.

(21) உஜ்ஜயினிக்குவடக்கே $373\frac{1}{3}$ யோஜனைதூரம் சென்றால் முற்கூறிய கிரஹமண்டலசாரங்கள் மாறிப்புலப்படும்.

(22) அங்கே பகலினளவு அறுபதுநாழிகையாகும். வடக்கே செல்லச்செல்லப் பகலினளவு அதிகமாகும். ஸுமேருவில் ஆறுமாதம் பகலாயிருக்கும்.

(23) அவந்தியிலிருந்து வடக்கே, 403 வதுயோஜனையில் தனு ஸும், மகரமும்,

(24) 482-வதுயோஜனையில் விருச்சிகம், தனுஸு, மகரம், கும்பம் என்பனவும் புலப்படமாட்டா.

(25) $585\frac{2}{3}$வதுயோஜனையில் துலாம்முதல் மீனம்முடியவுள்ள ராசிமண்டலத்தின்பிற்பகுதி உதயமாகவேமாட்டாது; மேஷம்முதல் கன்னிமுடியவுள்ள ராசிமண்டலத்தின்முற்பகுதி அஸ்தமிக்கவேமாட் டாது.

(26) துருவநக்ஷத்திரம், இலங்கைவாசிகளுக்கு அடிவானத்திலும், ஸுமேருவாஸிகளுக்கு உச்சியிலும், மற்ற இடங்களிலுள்ளோர்க்கு அவ்வவ்விடத்துக்குத் தக்கபடிக்கும் புலப்படும்.

(27) மேஷமாதமுதற் கன்னிமாதமுடிய ஆறுமாதம் தேவர்க் கும், துலாமாதமுதல் மீனமாதமுடிய ஆறுமாதம் அஸுரர்க்கும் பக லாயிருக்கும்.

(29) பூமத்யரேகையிலிருக்கும் இலங்கையில் இரவும் பகலும் என்றும் (30 நா) சமமாயிருக்கும்.

(35) சந்திரன் சூரியனுக்கும் பூமிக்கும் நடுவேயிருப்பதாலும், சூரியவொளியால் அது பிரகாசமடைவதாலும் அதன் ஒருபாகம் (சூரியனுக்கெதிரேவைத்த குடம்போலப்) பிரகாசிக்கும். மற்றப்பாகம் தன்னிழலாலேயே மறைந்திருக்கும்.

(36) கண்ணாடியிற் பிரதிபிம்பிக்கும் ஒளிபோல நீர்நிறைந்த சந்திரனிடத்துப்படும் சூரியவொளி மறுபடி பிரதிபிம்பித்து நிலவாய் இருளையகற்றுகின்றது.

(39) சந்திரனுக்குமேல், புதன் சுக்கிரன் சூரியன் செவ்வாய் வியாழன் சனி-இவைகள் வரிசையாயிருக்கின்றன. இவையாவும் மேற்கேயிருந்து கிழக்கே செல்லுகின்றன.

(41) சந்திரன் பூமிக்கருகிலிருப்பதால் அதன் (வர்த்துள) வீதி குறுகியதாயிருக்கிறது. ஆதலால் அது சீக்கிரம் பூமியைச் சுற்றிவரும். போகப்போக மற்றக்கிரஹங்களின்வீதிகள் பெரியனவாயிருத்தலால் அவ்வவற்றுக்குத்தக்கபடி கிரகங்கள் சுற்றிவர அதிக காலமாகும்.

அத்யாயம் 15.

15/6. மேருவிலிருப்பவர்க்குச் சூரிய சந்திரர்தோற்றம் ஒருங்கே (ஒரேவரிசையில்) புலப்படமாட்டாது. (அதாவது அமாவாஸ்யை கிடையாது என்பதாம்)

15/11. மேருப்பிரதேசத்திற் சூரியன் அடிவானத்தைச் சுற்றிவருவதால், கிழக்கு மேற்கு என்ற திசைவித்தியாசங் கிடையாது.

15/13. மேருப்பிரதேசத்திற் பகல் ஆறுமாதம், இரவு ஆறுமாதமாதலால் நமக்கு ஒருவருஷம் அங்கு ஒருதினமாகும்.

15/14. தேவர்க்குப் பகலே அசுரர்க்கு இரவு. தேவர்க்கு இரவே அசுரர்க்குப் பகலாகும்.

15/15. ஸுமேருவிற் சூரியன் அடிவானத்தையே சுற்றிவரும். [24 அம்சத்துக்குமேலே கிளம்பாது.]

15/18. அகர்க்கணனத்துக்குத்தக்கபடி கிழமை (week days) யும் மாறும்.

15/22. பாரதவர்ஷத்திற் சூரியோதயமாகும்பொழுது பத்திராசுவத்தில் நடுப்பகல்; குருதேசத்திற் சூரியாஸ்தமனம்; கேதுமாலாவில் நள்ளிரவு.

15/23. இலங்கையிற் சூரியோதயமாகும்போது ஸித்தபுரத்தில் அஸ்தமனம்; யமகோடியில் நடுப்பகல்; ரோமகதேசத்தில் நள்ளிரவு.

15/24. யுகாரம்பத்தில் அயனம், ரிது, மாஸம், வாரம், மேஷாதி, க்ரஹ நக்ஷத்திரங்கள், தினாரம்பம் எல்லாம் ஒருங்கே இருந்து தொடங்கும்.

15/25. சாதாரணஜனங்கள் கிழமை (week days = வாரம்) யைக் கொண்டும், அறிஞர் அதனுடன் மற்ற முறைகளைத் தழுவியும் காலகணனம் பண்ணுகிறார்கள்.

[குறிப்பு:—அகர்க்கணனம்=தினசங்கியை = Number of days வாரம் வழக்கிலிருப்பதைக் கவனிக்கவும்.]

R. S.* நாராயணஸ்வாமிஐயர் *B.A., B.L.,
மதுரை.

சோழன் மணக்கிள்ளி.

தென்னாட்டு மூவேந்தருள்ளே புனனாட்டரசர்களாய்க் காவிரியின் பயனெய்திவாழ்ந்தார் சோழமன்னர்களாவர். அவர்கள் தமிழ்தோன்றிய காலத்துடன்றோன்றி அரசுசெலுத்திவந்தனரென்பதன்றி, அவர்கள் பரம்பரையைக் கூறவல்ல சரித்திரங்களேனும் வேறு சாதனங்களேனும் இல்லை. புறநானூறுமுதலிய தொகைநூல்களிற்கூறப்படும் சோழர்களை வரிசைப்படுத்துவது இயலாதகாரியமாயிருக்கின்றது இதுவரை சோழ பரம்பரையைக் குறித்து எழுதியவர்கள் காலஞ்சென்ற வே. கனகசபைப் பிள்ளையவர்கள், வித்வான் ஸ்ரீமத் மு. இராகவையங்காரவர்கள், பண்டித L. உலகநாதபிள்ளையவர்கள் ஆகிய மூவரேயாவர்.

இவருள், கனகசபைப்பிள்ளையவர்கள் தாமெழுதிய 1800 வருடங்கட்குமுந்திபதமிழர் என்னும் நூலிற் சோழபரம்பரையிற் றெரிந்தவரையில் முதல்வன்,

உருவப்பஃறேர் இளஞ்சேட்சென்னி

|

கரிகாற் பெருவளத்தான்

|

நலங்கிள்ளி

|

குளமுற்றத்துத்துஞ்சியகிள்ளிவளவன்

என்று பரம்பரைகாட்டி வம்சாவளியை முடிக்கின்றனர்.

சேரன்செங்குட்டுவனாசிரியராகிய வித்துவான் ஸ்ரீமத். மு. இராகவையங்காரவர்கள் ௬௨ நூலிலே சோழபரம்பரையை விவரிக்கும்போது வெகுஜாக்கிரதையுடன் "செங்குட்டுவனம்மானையும் அம்மான்சேயையும்பற்றி யாம் ஈண்டெழுதியவற்றிற் சில புறநானூறுமுதலியவற்றைக் கொண்டு ஊகித்தனவாம்; ஆதலின் அறிஞர் அவற்றை ஏற்றபெற்றி ஆராய்ந்துகொள்ளக்கடவர்" என்று எழுதிக்கொண்டு, சோழபரம்பரையினர் இருபகுதியினராவரென்றும், அவருள் ஒருபகுதியினர் உறந்தையிலிருந்து ஆண்டனரென்றும், மற்றவர் புகாரைத் தலைநகராகக்கொண்டு ஆண்டனரென்றும், இருவரும் உறந்தைச்சோழரென்றும் புகார்ச்சோழரென்றும் வழங்கப்படுவரென்றும் கூறுவர். இவரது வம்சாவளி வருமாறு:—

[உறையூர்]	[புகார்]
மணக்கிள்ளி	கரிகாற்பெருவளத்தான்
|	|
காரியாற்றுத்துஞ்சிய நெடுங்கிள்ளி	கிள்ளிவளவன்
|	|
இராசசூயம்வேட்ட பெருநற்கிள்ளி	சேட்சென்னி நலங்கிள்ளி

மேலும், அவர், "செங்குட்டுவன்தாயுடன்பிறந்த அம்மானும் சோழன்மணக்கிள்ளியின்மகனுமாகிய நெடுங்கிள்ளி உறையூரை ஆண்டுவந்தனன்" என்பர்

இனி, பண்டித L. உலகநாதபிள்ளையவர்கள் சோழன்கரிகாலன் என்னும் புத்தகத்தில், பதிற்றுப்பத்தின் ஐந்தாம்பதிகத்தானே, நெடுஞ்சேரலாதன் சோழன்மணக்கிள்ளிமகளை மணந்து செங்குட்டுவனைப் பயந்தனன் என்று தெரிகிறது; என்பர்.

மேலும், "கரிகாலனுக்குச் சேட்சென்னிநலங்கிள்ளி, நெடுங்கிள்ளி மாவளத்தான் என ஆண்மக்கள் மூவரும் ஆதிமந்தியார் என்னும் நல்லிசைப்புலமைவாய்ந்த மெல்லியல் ஒருவரும் இருந்தனர்" என்பரேயன்றி வம்சாவளியொன்றுங் கூறார்.

சோழன்மணக்கிள்ளியென்று கூற இவர்கட்குக் கிடைத்த ஆதாரம் பதிற்றுப்பத்தின் ஐந்தாம்பதிகமே. அதில்,

"வடவருட்கும்வான்றோய்வெல்கொடிக்
குடவர்கோமானெடுஞ்சேரலாதற்குச்
சோழன்மணக்கிள்ளியீன்றமகன்
கடவுட்பத்தினிக்கற்கோள்வேண்டிக்
கானவில்கானங்கணையிற்போகி
யாரியவண்ணலைவீட்டி........"

என்று காணப்படுகிறது.

இதனானே நெடுஞ்சேரலாதற்குச் சோழன்மகள் மணக்கிள்ளியென்னும் கோப்பெருந்தேவியின்மகனைக் கடல்பிறக்கோட்டியசெங்குட்டுவன் பிறந்தானென்பதன்றி, மணக்கிள்ளியேன ஒருசோழன் இருந்தானென்றும், அவனுக்கு ஒருபெண் இருந்தாளென்றும் கூறுதற்கில்லை.

மகாமகோபாத்தியாய ஐயாவர்களும் தாம் பதிப்பித்த சிலப்பதிகாரத்திலே பதிற்றுப்பத்தினின்றும் இந்த இடத்தையே மேற்கோளாகக் காட்டும்போது ...."நெடுஞ்சேரலாதற்குச் சோழன்...............மகன்" என்று சோழன் என்ற மொழிக்குப்பிறகு புள்ளியிட்டு மகன் என்று அச்சிட்டுள்ளார்கள். அக்காலத்து அந்த இடம் விளங்கிற்றில்லை போலும்.

மேலேகூறியவற்றை யுறுதிப்படுத்தப் பதிற்றுப்பத்தின் ஒவ்வொரு பதிகத்திலும்,

(1) மன்னியபெரும்புகழ்மறுவில்வாய்மொழி
யின்னிசைமுரசினுதியஞ்சேரற்கு
வெளியன்வேண்மாணல்லினியீன்றமகன். (பக்-23)

(2) ஆராத்திருவிற்சேரலாதற்கு
வேளாவிக்கோமான்
பதுமன்றேவியீன்ற மகன் முனை
களங்காய்க்கண்ணிநார்முடிச்சேரல். (பக்-58)

(3) குடக்கோநெடுஞ்சேரலாதற்கு வேளள்
ஆவிக்கோமான்றேவியீன்றமகன்
றண்டாரணியத்துக்கோட்பட்டவருடையை
...............ஆடுகோட்பாட்டுச்சேரலாதன். (பக்-99)

(4) மடியாவுள்ளமொடுமாற்ரூர்ப்பிணித்த
நெடுநுண்கேள்வியந்துவற்கொருதந்தை
யீன்றமகள் பொறையன்பெருந்தேவியீன்ற மகன்
...............செல்வக்கடுங்கோ. (பக்-118)

(5) பொய்யில் செல்வக்கடுங்கோவுக்கு
வேளாவிக்கோமான்பதுமன்றேவியீன்ற மகன்
...................பெருஞ்சேரலிரும்பொறை (பக்-137)

(6) குட்டுவனிரும்பொறைக்கு மையூர்கிழாஅன்
வேண்மாளந்துவஞ்செள்ளையீன்ற மகன்
...............இளஞ்சேரலிரும்பொறை (பக்-157)

என்று காணப்படுகிறது.

(1) வெளியன்வேண்மாணல்லினியீன்ற மகன்
(2) வேளாவிக்கோமான் பதுமன்றேவியீன்ற மகன்
(3) ஆவிக்கோமான்றேவியீன்ற மகன்
(4) அந்துவற்கொருதந்தையீன்ற மகள் பொறையன்
பெருந்தேவியீன்ற மகன்
(5) வேளாவிக்கோமான்பதுமன்றேவியீன்ற மகன்
(6) வேண்மாளந்துவஞ்செள்ளையீன்ற மகன்

என்றவற்றுக்கெல்லாம் இக்கோப்பெருந்தேவிகள்பெற்றபிள்ளைகள் என்று பொருள்படுங்காலத்து, சோழன்மணக்கிள்ளியீன்ற மகன் என்பது மட்டும், சோழவம்சித்துப்பெண்ணான மணக்கிள்ளி என்பாள் பெற்ற மகன் என்று பொருள்பயப்பதல்லது சோழன்மணக்கிள்ளியின்மகளொருத்திபெற்றமகன் என்று பொருள்படுவது யாங்ஙனம்? கிள்ளியென்னுஞ் சொல்லைக்கொண்டு சோழனென நினைத்தனர்போலும். மணக்கிள்ளியெனவொருசோழன் இருந்திருப்பனுயின் அந்துவற்கொருதந்தையீன்ற மகன் பொறையன்பெருந்தேவியீன்ற மகன் என்பதுபோலக் காணப்படுதலே அமைவுடைத்தாம். அங்ஙனமில்லாதபோது, சோழன் என்றுமாத்திரம் குறித்தற்குரிய பெருந்தகையாளனுயிருந்த ஒரு சோழன்மகளாவாள் மணக்கிள்ளியின்மகன் செங்குட்டுவன் என்று கொள்ளுதலே தகுதியாம். அன்றியும், இதுவரை வெளிவந்த சங்கத்துச் சான்றோர் செய்யுட்களிற் சோழன்மணக்கிள்ளியென ஒருவன் இருந்ததாக யான்டும் காண்கிலேம்.

சோழன்மணக்கிள்ளி என ஒருபெயரேயில்லையாக உறந்தைச்சோழரென்பாரே இல்லையெனத் துணிந்துகூறலாம். ஆயினும், முடிகெழுவேந்தரிருவரையும்வென்று ஒருகுடைநீழலி லாண்ட பெருஞ்சோழர்களில் ஒருசிலர் ஒரேகாலத்தில் இருவேறு ஊர்களில் ஆட்சி நடத்தியிருக்கலாமாயினும் அவர் சந்ததியினர் பரம்பரையாக அவ்வாறே ஆண்டனர் என்று கொள்வதற்குத் தகுந்த ஏது யாதும் காண்கிலேம்.

மேற்கூறியதுகொண்டு சோழன்மணக்கிள்ளியென வொருவன் இருந்தானென்பதும், உறந்தைச்சோழர் என ஒரு பகுதியினர் இருந்தனர் என்று கொள்ளுதலும் அமைவின்றாம் என்பது ஒருதலை.

சோமசுந்தரதேசிகன்,
இலக்கணவிளக்கபரம்பரை,
திருவாரூர்.

1921-ஹு நவம்பர்மீ 12உ (துர்மதிஹு ஐப்பசிமீ 27உ) காலை 10-மணிக்குக்கூடிய மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்தின் காரியநிர்வாகசபையில் முடிவுசெய்யப்பட்ட தீர்மானங்களின் விவரம்.

1. மாட்சிமைதங்கிய கனம் B. இராஜராஜேஸ்வர ஸேதுபதிமன்னரவர்கள்—அக்கிராசனாதிபதி.
2. மகா-ா-ா-ஸ்ரீ ராவ்பகதூர் P. சுப்பராய ஐயரவர்கள், B.A.,
3. ,, T. C. ஸ்ரீநிவாஸையங்காரவர்கள், B.A., B.L., M. L. C.,
4. ,, M. மாணிக்கவாசகம்பிள்ளையவர்கள், B.A., B.L.,

இவர்கள் வந்திருந்தார்கள்.

I. 1921-ஹு ஆகஸ்டு, செப்டம்பர், அக்டோபர்மாதங்களின் வரவு செலவுகணக்குகளை அங்கீகரிக்கலாயிற்று.

II. மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்தின் அங்கத்தினராகவேண்டுமெனக்கோரிய அடியிற்குறித்துள்ளவர்களை அங்கத்தினராக அங்கீகரிக்கலாயிற்று.

(1) மகா-ா-ா-ஸ்ரீ S. கலியாணசுந்தரமையரவர்கள், Translator, High Court, தியாகராஜவிலாஸம், திருவெட்டீசுவரன் பேட்டை, சென்னை.

(2) ,, இ. வை. அனந்தராமையரவர்கள், தமிழ்ப்பண்டிதர், பிரஸிடென்ஸிகாலேஜ், திருவல்லிக்கேணி, சென்னை.

(3) ,, E. S. துரைசாமிபிள்ளை அவர்கள், Secretary Y. M. C. A., பொன்னகரம், மதுரை.

III. மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்தின் அங்கத்தினராகஇருந்து விலகிக்கொள்ள வேண்டுமெனக்கோரிய அடியிற்குறித்தவர்களை விலக்கத் தீர்மானிக்கலாயிற்று.

(1) மகா-ா-ா-ஸ்ரீ K. ஜகதீசையர் அவர்கள் B. A. C/o Messrs K. Jagadisan & Co., திருவல்லிக்கேணி.

(2) ,, அ. சுந்தரநாதபிள்ளையவர்கள், தமிழ்ப்பண்டிதர், திருச்சி.

(3) ,, S கங்காதரையர் அவர்கள், இராமநாதபுரம்.

IV. மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்தாரால் வருடந்தோறும் நடத்தப்பெறும் தமிழ்ப்பரீக்ஷைகளுக்குப் பரீக்ஷகர்களைத் தெரிந்தெடுப்பதோடுகூடச் சுன்னாகம் ஸ்ரீ ராமநாதவித்யாலய மேல்வகுப்புப் பெண்மாணவர்பரீக்ஷைகட்கும் பரீக்ஷகர்களைத் தெரிந்தெடுப்பதில் அதிகசிரமம் ஏற்படுவதால், இவ்வருஷம் மட்டும் ஷை வித்தியாலயத்தின் ஸ்தாபகர் மகா-ா-ா-ஸ்ரீ Honourable P. இராமநாதனவர்கள் கேட்டுக்கொண்டபடி பரீக்ஷைகள்நடத்தச் சங்கத்தார் ஏற்பாடுசெய்வார்கள்.

V & VII. (1) சங்கம் அச்சாபீஸ் வேலைசெய்துவருவதைப் பரிசீலனை செய்து, அதன் அபிவிருத்திசம்பந்தமாகச் செய்யவேண்டிய சீர்திருத்தங்களும் இனி எடுத்துக்கொள்ளவேண்டிய உபாயமும் இன்னவென்பதைத் தெரிவிக்கும்படி மகா-ா-ா-ஸ்ரீ ராவ்பகதூர் P. சுப்பராய ஐயரவர்களையும், மகா-ா-ா-ஸ்ரீ V. S. இராமஸ்வாமி சாஸ்திரியவர்களையும் கேட்டுக்கொள்ளலாயிற்று.

(2) சங்கக்கட்டிடத்தில் ரிப்பேர்செய்யவும் நடுக்கூடத்தை லாந்தவும் மேல்மாடியில் தாழ்வாரம் இறக்கவும் தயாரிக்கப்பட்டுள்ள மதிப்புத்திட்டம் (Estimate) அங்கீகரிக்கலாயிற்று. கட்டிடவேலை ஆரம்பிக்கப்படவேண்டுமென்று தீர்மானிக்கலாயிற்று. ஷை வேலையை மகா-௱-௱-ஸ்ரீ ராவ்பகதூர் P. சுப்பராய ஐயரவர்கள் மேற்பார்த்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்ளலாயிற்று.

VI. 1921—22-ம் வருஷத்திய சங்கம் வரவு செலவு மதிப்புத்திட்டம் (Budget) அங்கீகரிக்கலாயிற்று.

VIII. நேட்டாலைச்சேர்ந்த டர்பன்நகரிலுள்ள M. K. Gandhi Libraryக்குச் செந்தமிழ்ப்பத்திரிகையைப் பாதிச்சந்தாவுக்கு அனுப்பிவரும்படி தீர்மானிக்கலாயிற்று.

B. இராஜராஜேஸ்வரஸேதுபதி,
அக்கிராசனாதிபதி.
மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கம்.

மதுரை.
12-11—21.

புத்தக மதிப்புரை.

1. **சிசுபாலசரிதம்:**—இது, வடமொழியில் பிரஸித்திபெற்ற மாககவியால் இயற்றப்பெற்ற சிசுபாலவதம் என்னும் காவியத்திற்சொல்லிய கதையையும், கதியையும் தழுவித் தமிழுரைநடைக்கேற்பச் சிலவிஷயங்களை விலக்கியும் கூட்டியும் மாற்றியும் இடையிடையே தொடைநயங்களுமுடையதாகத் திருத்தமான தமிழ்நடையிற் சுன்னாகம் வித்துவான் ஸ்ரீமத் அ. குமாரசுவாமிப்பிள்ளையவர்களா லெழுதி அருஞ்சொற்பொருளுடன் அச்சிடப்பட்டிருக்கிறது. இதனால், காரியாலோசனை, தெரிந்துதெளிதல், உண்மையுரைத்தல், பெரியோரைப் பேணல், தருக்கின்மை, வறியார்க்கீதல், முதலிய விஷயங்களும் சிலவருணனைகளும் அறியலாம். நடுத்தரக்கலாசாலை மாணவர்க்குப் பாடமாகவைத்துப் பயிற்றற்குரியது. இதில், கிருஷ்ணர் என வருமிடங்களில், கிருஷ்ணன் என வழங்குதல் செவ்விதாம். இதன் விலை அணா 8. வேண்டுவோர் ஆக்கியோர்க் கெழுதிப் பெறலாம்.

2. **சாணக்யதந்திரம்:**—இது, முடிகொண்டான் M M. நாராயணஸாமி ஐயரவர்களால், சிறுவர் சிறுமியர்க்கும் விளங்குமாறு இனியநடையிற் சுருக்கியெழுதப்பட்டிருக்கிறது. இதன்விலை அணா 7. வேண்டுவோர் ஆக்கியோர்க் கெழுதிப் பெறலாம்.

3. **உலகரகசியம்:**— இது, ஸ்ரீமத் சி. கு. நாராயணஸாமிமுதலியாரவர்களால் ஈரோட்டிலிருந்து நாளிது துர்மதிஞூ புரட்டாசிமாதமுதல் தமிழில் மாதமிருமுறை வெளிவரும் பத்திரிகையாக நடத்தப்பெற்றுவருகிறது. இதன் முதற்பகுதியிற் பல அரிய வியாசங்கள் வெளியிடப்பட்டுள்ளன. இதில், தமிழ்ப் புலவர்சரிதமும், தமிழ்நூலாராய்ச்சியும், நவீனகதைகளும், பொதுவிஷயங்களும் பிறவும் வெளியிடப்படுமென்றும் ஒவ்வொருபகுதியும் டிம்மி 8 பக்கவைசலில் 44 பக்கங்கொண்டதாய் வெளிவருமென்றும் தெரிகிறது. இதன் வருடச்சந்தா உள்நாடுகளுக்கு ரூ 5—0—0. வெளிநாடுகளுக்கு ரூ 6—0—0 தனிப்பிரதி அணா 4. வேண்டுவோர் முதலியாரவர்களுக்கு எழுதிப்பெறலாம்.

பத்திராதிபர்.

மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்து

1921-ஷ ஆகஸ்டுமாத வரவு செலவு கணக்கு.

விவரம்.	வரவு 1921 August			வரவு 1920 August		
I General Section:						
(1) Donations, Contributions வகையில் வரவு ...	90	...	...			
(2) பாங்கியில் போடப்பட்டுள்ள தொகைக்கு வட்டி வகையில்வரவு ...	4	8	9			
(3) சங்கப்பதிப்புப் புத்தகங்கள் விற்றவகையில் வரவு.	78	9	...			
(4) Miscellaneous வரவு...		14	8			
மொத்தம் ...	174	...	5	4225	14	...

விவரம்	செலவு 1921 August			செலவு 1920 August		
I General Section:						
(1) Establishment:—						
(a) மானேஜ்மெண்டு ஆபீஸ் சிப்பந்திகட்குச் சம்பளம் செல் ...	131	...	...			
(b) கலாசாலைஉபாத்தியாயர்கட்குச் சம்பளம் செல் ...	107	...	..			
(c) கலாசாலை மாணவர்கட்குப் போஷணைக்காகச்செல் ...	124	...	6			
(d) Literary Section சிப்பந்திகட்குச் சம்பளம் செல் ...	53	6	3			
(2) Stationery, contingencies வாங்கியவகையிற்செல் ...	18	15	6			
(3) பாண்டியன் புத்தக சாலைக்கு வாங்கியபுத்தகங்கட்குக் கிரயமும், பத்திரிகைக்குச்சந்தாவும் செல் ...	2	12	...			

II Editorial Section:						
(1) சங்கத்தின் அங்கத்தினர்களிடமிருந்து சந்தாவரவு	17	...	...			
(2) 'செந்தமிழ்'ப்பத்திரிகைக்குச் சந்தாவரவு ...	16	2	...			
(3) 'செந்தமிழ்'ப் பழைய தொகுதிகள் விற்றவகையில் வரவு ...	19	14	...			
மொத்தம் ...	53	...	...	51	4	...
III Press Section:						
(a) Printing Office:						
(1) சங்கம் அச்சாபீசில் நடந்த வேலைகளுக்கு அச்சுக்கூலி வரவு ...	192	7	...			

(4) தபால், தந்திவகையில் செலவு ...	29	2	3			
(5) சங்க சில்லரைவேலைகள் சம்பந்தமாக அச்சுக்கூலி பைண்டிங்கூலிவகையிற் செலவு ...	2	10	...			
மொத்தம் ...	468	14	6	1244	3	6
II Editorial Section:						
(1) சிப்பந்திகட்குச் சம்பளம் செலவு ...	35	...	...			
(2) செந்தமிழ்ப் பத்திரிகை, சங்கப்பதிப்புப்புத்தகங்கள் சம்பந்தமாக காகிதம் அச்சுக்கூலி வகையரா செலவு ...	128	12	...			
(3) தபால், தந்திவகையில் செலவு ...	10	13	9			
மொத்தம் ...	174	9	9	261	3	3

	Rs.	A.	P.	Rs.	A.	P.
(2) ஷை வேலைகட்காகக் காகிதக்கிரயம் வரவு ...	40	1	...			
(3) Miscellaneous வரவு...	4	4	...			
(b) Binding Office:						
(1) சங்கம் பைண்டிங் ஆபீசில் நடந்த வேலைகளுக்குப் பைண்டிங்சார்ஜ் வரவு ...	53	...	...			
மொத்தம் ...	289	12	...	872	8	8

	Rs.	A.	P.	Rs.	A.	P.
III PRESS SECTION:						
(a) Printing Office:						
(1) சிப்பந்திகட்குச் சம்பளம் செல் ...	137	12	6			
(2) Stationery Contingencies வகையிற் செலவு ...	48	6	11			
(3) Miscellaneous செலவு ...	1	8	...			
(b) Binding Office:						
(1) சிப்பந்திகட்குச் சம்பளம் செல் ...	20	5	2			
(2) Stationery Contingencies வகையில் செலவு ...	17	1	1			
(3) Miscellaneous செலவு ...	...	12	...			
மொத்தம் ...	225	13	8	723	13	11

ஆகமொத்தம் வரவு ரு ...	516	12	5	5149	10	8
மாத ஆரம்பத்திலிருந்த கையிருப்புத்தொகை ரு ...	852	15	2	176	10	11
ஆகமொத்தம் ரு ...	1369	11	7	5326	5	7

ஆக மொத்தம் செலவு ரு ...	869	5	11	2229	4	8
மாத முடிவுல் மீதி இருப்புத் தொகை ரு ...	* 500	5	8	3097	...	11
ஆகமொத்தம் ரு ...	1369	11	7	5326	5	7

*By C Pass Book 204—8—9
Cash on hand 295-12-11

500—5—8

Audited and found correct,

V. S. RAMASWAMI,

AUDITOR,

9—11—21.

LAKSHMINARAYANAN,

Manager,

MADURA TAMIL SANGAM.

5—9—21.

மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்து

1921வரு செப்டம்பர்மாத வரவு செலவு கணக்கு

வரவு

விவரம்	1921 September			1920 September		
I GENERAL SECTION:						
(1) Donations, Contributions வகையில் வரவு ...	1149	...	...			
(2) சங்கப்பதிப்புப் புத்தகங்கள் விற்றவகையில் வரவு ...	101	3	6			
(3) சங்கத்தின் காரியதரிசி மகா-௱-௱-ஸ்ரீ T. C. ஸ்ரீநிவாஸையங்காரவர்களிடமிருந்து கடனுக வரவு ...	100	...	...			
(4) Miscellaneous வரவு ...	1	...	...			
மொத்தம் ரூ ...	1351	3	6	2073	7	...

செலவு

விவரம்	1921 September			1920 September		
I GENERAL SECTION:						
(1) ESTABLISHMENT:—						
(a) மானேஜ்மெண்டாபீஸ் சிப்பந்திகட்குச் சம்பளம் செல் ...	128	12	8			
(b) கலாசாலை உபாத்தியாயர்கட்குச் சம்பளம் செல் ...	107	...	...			
(c) கலாசாலைமாணவர்கட்குப் போஷணைக்காகச் செல் ...	137	11	10			
(d) Literary Section சிப்பந்திகட்குச் சம்பளம் செல் ...	65	...	...			
(2) Stationery, contingencies வாங்கியவகையில் செல் ...	64	6	2			
(3) பாண்டியன் புத்தகசாலைக்கு வாங்கிய புத்தகங்கட்குக் கிரயமும் பத்திரிகைக்குச்சந்தாவும்செல்	4	4	...			
(4) தபால்,தந்திவகையில் செல்	13	15	...			

II Editorial Section:						
(1) சங்கத்தின்அங்கத்தினர்களிட மிருந்து சந்தா வரவு ...	14	10	...			
(2) 'செந்தமிழ்'ப்பத்திரிகைக்குச் சந்தா வரவு ...	16	12	...			
(3) விளம்பர சார்ஜ் வரவு ...	4	...	...			
(4) செந்தமிழ்'ப் பழைய தொகு திகள் விற்ற வகையில் வரவு	9	5	...			
மொத்தம் ரூ ...	44	11	...	41	6	...
III Press Section:						
(a) Printing Office						
(1) சங்கம் அச்சாபீஸில்நடந்த வேலைகளுக்கு அச்சுக் கூலி வரவு ...	147	2	...			

(5) முனிசிபாலிட்டிக்கு வரி வகையிற் செல் ...	62	7	5			
(6) சங்கச் சில்லரை வேலைகள் சம்பந்தமாக அச்சுக்கூலி, பைண் டிங்கூலி வகையிற் செலவு ...	99	6	0			
(7) சங்கப்பரீக்ஷைகளிற்றேறிய மாணவர்கட்கு வெகுமதி அளித்த வகையிற் செல் ...	55	...	...			
(8) சங்க வருஷோத்ஸவ சம்பந் தமாகச்செல் ...	728	15	7			
(9) Miscellaneous செலவு ...	3	13	6			
மொத்தம் ரூ	1470	12	2	1035	1	10
II Editorial Section:						
(1) சிப்பந்திகட்குச் சம்பளம் செல் ...	35	...	...			
(2) செந்தமிழ்ப் பத்திரிகை, சங் கப்பதிப்புப் புத்தகங்கள் சம்பந்த மாக காகிதம், அச்சுக்கூலிவகையரா செல் ...	116	3	6			

(2) ஷை வேலைகட்காகக் காகிதக் கிரயம் வரவு ...	19	...	...			
(b) Binding Office						
(1) சங்கம் பைண்டிங் ஆபீஸில் நடந்த வேலைகளுக்கு, பைண்டிங் சார்ஜ் வரவு ...	68	10	6			
(2) Miscellaneous வரவு ...		3				
மொத்தம் ரூ ...	234	15	6	270	8	...

(3) தபால், தந்திவகையில் செல்	3	1	...			
மொத்தம் ரூ ...	154	4	6	185	9	2
III PRESS SECTION:						
(a) Printing Office.						
(1) சிப்பந்திகட்குச் சம்பளம் செல் ...	179	12	6			
(2) Stationery Contingencies வகையிற் செலவு ...	39	10	6			
(b) Binding Office						
(1) சிப்பந்திகட்குச் சம்பளம் செல் ...	18	11	5			
(2) Stationery Contingencies வகையிற்செலவு ...	93	13	2			
மொத்தம் ரூ. ...	331	15	7	2131	7	4

ஆகமொத்தம் வரவு ரூ. ...	1630	14	...	2385	5	...
மாத ஆரம்பத்திலிருந்த கையிருப்புத் தொகை ரூ. ...	500	5	8	3097	...	11
ஆகமொத்தம் ரூ. ...	2131	3	8	5482	5	11

ஆக மொத்தம் செலவு ரூ.	1957	...	3	3352	2	4
மாத முடிவில் மீதியிருப்புத் தொகை ...	* 174	3	5	2130	3	7
ஆக மொத்தம் ரூ ...	2131	3	8	5482	5	11

*By C. Pass Book	4—8—9
Cash on hand	169–10—8
	174—3—5

Audited and found correct.

V. S. RAMASWAMI,

AUDITOR.

9—11—21.

LAKSHMINARAYANAN,

Manager.

MADURA TAMIL SANGAM.

4—10—21

மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்தில்

விற்கப்பெறும் புத்தகங்கள்.

சங்கப்பதிப்பு.

		ரூ.	அ.	பை.
1.	ஞானமிர்த மூலமும் உரையும்	1	0	0
2.	சைவமஞ்சரி	1	8	0
3.	யாப்பு அணியிலக்கணங்கள் (விசாகப்பெருமாளையர் பஞ்சலக்ஷண வினாவிடையினின்று எடுத்தவை) ...	0	8	0
*4.	வைத்தியசாரசங்கிரகம்	3	0	0
5.	பன்னூற்றிரட்டு	2	0	0
*6.	மகாபாரதம் அரும்பதவுரையுடன்	3	0	0
*7.	தோத்திரத்திரட்டு	0	2	0
8.	தமிழ்ச்சொல்லகராதி உயிர்வருக்கம் முடிய, முதற்பாகம்.	6	0	0
	ஷை இரண்டாம்பாகம்	4	8	0
9.	அபிதானசிந்தாமணி	7	0	0
10.	தொல்காப்பியம் செய்யுளில் ... ... (நச்சினார்க்கினியருரை உரையாசிரியருரையுடன்)	1	12	0
11.	திருவருணைக்கலம்பகம்	0	4	0
12.	அமுதாம்பிகைபிள்ளைத்தமிழ்	0	8	0
13.	கலைசைச்சிலேடைவெண்பா	0	3	0
	சங்கப்புலவராற்றுப்படை உரையுடன்	0	4	0
	பன்னூற்றிரட்டு (செலக்ஷன்)	0	4	0
	திருவாலவாய்த் திருநீற்றுப்பதிகம் முதலியன ...	0	1	0

செந்தமிழ்ப்பிரசுரம்.

		ரூ.	அ.	பை.
1.	ஐந்திணையைம்பது உரையுடன்	0	3	0
2.	கணநூல் (5) இனியவைநாற்பது (உரையுடன்) ...	0	3	0
*3.	வளையாபதிச்செய்யுட்கள்			
4.	புலவராற்றுப்படை (திருக்குருகூர் இரத்தின கவிராயர் இயற்றியது.)	0	3	0
*6.	நேமிநாதம் (உரையுடன்)	0	12	0
7.	திருநூற்றந்தாதி (உரையுடன்)	0	4	0
8.	திணைமாலைநூற்றைம்பது (உரையுடன்) ...	0	4	0
9.	அநுமானவிளக்கம்	0	4	0
10.	அட்டாங்கயோகக்குறள்	0	1	0
*11.	விவசாயரசாயனசாஸ்திரச்சுருக்கம்	0	6	0
12.	பன்னிருபாட்டியல்	0	4	0
13.	நான்மணிக்கடிகை (பழைய உரை) ...	0	3	0
14.	முத்தொள்ளாயிரச்செய்யுட்கள்	0	2	0
15.	திருச்செந்திற்கலம்பகம்	0	3	0
16.	திருவாரூருலா	0	4	0
17.	சுகசந்தர்சனதீபிகை	0	12	0
18.	இயற்கைப்பொருட்பாடம்	0	4	0
19.	தேவையுலா	0	3	0
20.	சரிவிருத்தம்	0	2	0

21.	சிதம்பரப்பாட்டியல் (உரையுடன்)	0	6	0
*22.	திருக்கலம்பகம் (ஷை)	0	6	0
23.	விக்கிரமசோழனுலா	0	2	0
24.	குருமொழிவினாவிடை	0	1	0
25.	கேசவப்பெருமாள் இரட்டைமணிமாலை ...	0	1	0
26.	திருத்தணிகைத்திருவிருத்தம்	0	1	0
27.	மதுரைத்திருப்பணிமாலை	0	3	0
28.	சந்திராலோகம்	0	2	0
*29.	சோழவம்சசரித்திரச்சுருக்கம்	0	8	0
*30.	ஞானாமிர்தக்கட்டளை	0	2	0
31.	பாண்டியம்	0	4	0
32.	மநீஷாபஞ்சகம்	0	8	0
33.	வேளிர்வரலாறு	0	8	0
*34.	அகப்பொருள்விளக்கம்	1	0	0
35.	திருமந்திர நாலுபாட்டுக்குரை	0	8	0
36.	உவமானசங்கிரகம்	0	1	0
37.	மாறனலங்காரம் மூலமும் உரையும்	2	8	0
38.	திருப்புல்லாணிமாலை	0	2	0
39.	பழமொழி மூலமும் பழைய உரையும் ... ... (முதல் 100 செய்யுள்)	1	0	0
40.	திருமாலிருஞ்சோலைமலை அழகர்பிள்ளைத்தமிழ் ...	0	8	0
41.	பொருட்டொகைநிகண்டு	0	6	0
42.	அகராதிநிகண்டு	0	12	0
43.	மேகவிடுதூது	0	2	0
44.	திருக்குற்றாலமாலை	0	2	0
45.	தண்டலையார்சதகம்	0	3	0

வேறுபதிப்பு.

1.	சேரன் செங்குட்டுவன்	1	0	0
2.	வஞ்சிமாநகர்	0	8	0
3.	ஜோதிமாலை (தமிழ்நாவல்)	0	4	0
4.	சிவஞானசுவாமிகள்மீது இரட்டைமணிமாலை	0	1	0

சங்கத்தினின்றும் மாதமொருமுறை அரிய பெரிய விஷயங்களைக் கொண்டு வெளியாகிவரும் "செந்தமிழ்ப்" பத்திரிகைக்கு வருஷச்சந்தா ரூ 4—0—0 தனிப்பிரதியின் கிரயம் அணா 8. வெளிநாடுகளுக்கு வருஷச் சந்தா ரூ 4—8—0. இதுவரை 19 தொகுதிகள் பூர்த்தியாயிருக்கின்றன. இவற்றுள் 1, 7, 8, 9, 10-ம் தொகுதிகள் கைவசமில்லை, பைண்டு செய்யப்பெறாத கைவசமுள்ள தொகுதிகளுள் 18-ந் தொகுதிமுடிய, தொகுதி 1-க்கு ரூ 2—0—0 வீதமும், 19-வது தொகுதி ரூ 4-வீதமும் விலைக்கு விற்கப்படும். பைண்டு செய்யப்பெற்ற தொகுதிகட்கானால் ஏற்பட்ட கிரயத்துக்குமேல் அணா 12 ஆகும். வி, பி, சார்ஜ் பிரத்தியேகம்.

* இவ்வடையாளமிடப்பட்டவை இப்போது கைவசமில்லை.

Manager.